

2. PŘÍLEPSKÝ 2020 zpravodaj

ČTVRTLETNÍK

**Život se vrací
do normálních kolejí**

**Obec osázela zelené plochy kolem
křižovatky a Polyfunkčního domu**

Na úvod

Drazí přátelé,

jsem velmi rád, že nové číslo Přílepského zpravodaje vychází již v době rozvolňování předchozí krize způsobené Covidem-19. Po celou dobu jsem jako jiní musel pendlovat jen mezi kanceláří a domovem a musel jsem se spokojit maximálně s návštěvou našeho rybníka nebo sousedních Úholiček. Ne snad, že bych trpěl ponorkovou nemocí. Přesto jsem byl rád, že jsem se po tak dlouhé době mohl opět setkat se svými přáteli na zahradce hospody nebo s našimi seniory na výletech – konečně! A dokonce už je nemusím potkávat jenom v povinných rouškách, což je vítaná změna.

Máme za sebou obtížné období, nicméně jak zjistíte na následujících stránkách, obstáli jsme jako obec i jako její občané na výbornou. Sice nám odpadly četné kulturní akce a pořady, mnohé se změnilo, ale přečkali jsme a neklesáme na mysli. Na příští měsíce se pro nás chystají nové akce, které by měly uspokojit potřeby všech milovníků kultury, historie, sportu i zvířat. Můžete opět navštěvovat naši galerii, CVA a kino, knihovnu a těšit se můžete třeba na T-mobile běh naší obcí.

Doufám, tak jako všichni, že se vše vrátí do „normálu“ a že v příštím čísle budeme moci vynechat slova jako rouška, koronavirus, Covid-19 nebo karanténa. Že se opět budeme věnovat především příjemným věcem. Těším se tedy na Vás v září u dalšího čísla, které již, jak doufám, bude jen plné pohody a zážitků z léta.

Tomáš Hejna
Redaktor

Obsah

Slovo starostky	2
Zprávy z obce	4
Obec v době koronaviru	15
Školství	23
Hlavní téma	29
Historie	34
Kultura	39
Společenský život	46
Sport	53
Venku	55
Pro děti	58

Tři měsíce krize, obav z neznámého, pochyb, nejistot, ale také poznání, že vše může být rázem jinak, než jsme si na-plánovali. Tak tedy už zpět do všedního dne? Návrat to bude ale mnohde a mnohdy pomalý a pro někoho velmi složitý. V březnovém vydání jsem žákům popřála ve zdraví prožité prodloužené jarní prázdniny. Trochu se ty „prázdniny“ protáhly. Mnoho učitelů se prý během distanční výuky zdokonalilo v IT technologiích, dětem se zastýskalo po spolužácích, rodiče prověřovali svoji trpělivost, zbytky školních znalostí a pedagogické schopnosti. Ministerstvo školství v touze vrátit opět děti do školy zplodilo jakéhosi „kočkopsa“ s podivnými pravidly: můžeš, nemusíš, případně nesmíš se vrátit do lavic. To bychom ale nebyli správnými Čechy, kdybychom si neporadili – a ještě navíc s humorem. Jsem ráda, že jsme se už v obci opět mohli sejít nejen „na pivo“, ale také na kulturních akcích, v kině, v galerii, v knihovně. Děti se chystají po dlouhé době na pohádku i na sportovní akce. Ani v „době koronavirové“ nezastavila obec naplánované akce, opravovaly se komunikace, připravovaly další projekty. Zastupitelstvo se dvakrát sešlo v nové jídelně základní školy a fotografie orouškovaných zastupitelů, sedících od sebe v několikametrových odstupech, jistě najdou čestné místo v kronice obce. Více se ale dočtete v tomto čísle zpravodaje. Závěrem bych chtěla poděkovat. Vám rodičům za to, že jste ztráceli nervy jen občas a jen trochu, učitelům za kreativitu ve výuce, podnikatelům za statečnost při „překračování klacků pod nohama“, zaměstnancům obecního úřadu za sportovní výkony při sbíhání a vybíhání schodů v době omezených úředních hodin, pečovatelkám za laskavou péči o naše seniory, dobrovolníkům i dobrovolnicím za šití a roznos roušek i za další pomoc, pracovníkům v první linii a vám všem za to, že jste si zachovali nadhled, naději i smysl pro humor. Hezké léto bez roušek!

Věra Čermáková
Starostka

OBECNÍ ÚŘAD

Pražská 162,
252 64 Velké Přílepy
Tel.: 220 930 535
www.velke-prilepy.cz

Úřední hodiny
Pondělí a středa
8:00 – 11:00, 12:00 – 18:00

STAVEBNÍ ÚŘAD

Podatelna a sekretariát:
Tel.: 220 930 855
e-mail: su.sekretariat@velke-prilepy.cz

MATRIKA

Tel.: 220 930 770
e-mail: matrika@velke-prilepy.cz

Občanské průkazy a cestovní pasy
MeÚ Černošice, pracoviště Praha
Podskalská 19, Praha 2
www.mvcr.cz

OBECNÍ POLICIE

Pražská č. p. 45, 252 64 Velké Přílepy
Tel./Fax: 220 930 595
e-mail: obecnipolicie@seznam.cz
www.obecnipolicie.info

MATEŘSKÁ ŠKOLA JABLÍČKO

Na Parcelách 250, 252 64 Velké Přílepy
Tel.: 220 930 546
e-mail: msjablicko@velke-prilepy.cz
www.msjablickovelkeprilepy.cz

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Pražská 740, 252 64 Velké Přílepy
Tel.: 220 930 550
www.zsvelkeprilepy.cz

KNIHOVNA

Roztocká 129, 252 64 Velké Přílepy
Tel.: 220 930 768
e-mail: mlkvelkeprilepy@seznam.cz
www.velkeprilepy.webk.cz

Otevírací doba
Pondělí 15:00 – 19:00
Úterý 9:00 – 13:00
Středa 14:00 – 18:00

POŠTA

Svrkyňská 63, 252 64 Velké Přílepy
Tel.: 954 225 264
www.ceskaposta.cz

Otevírací doba
Pondělí a středa
8:00 – 11:00, 14:00 – 16:00, 16:30 – 18:00
Úterý, čtvrtek a pátek
8:00 – 11:00, 13:00 – 16:00

Inzerce ve zpravodaji

*Celá strana
obálky*
1500 Kč

*Celá
strana*
1250 Kč

½ strany
850 Kč

¼ strany
550 Kč

Dále Vám nabízíme možnost stát se sponzorem zpravodaje. Získáte umístění loga na titulní straně a dle dohody možnost inzerce nebo PR článku.

Kácení na Hájnici

Hajnice, skála pokrytá převážně jehličnany, je součástí zbytku přírody k rekreaci, kterou v obci máme. I přes nepatrnou rozlohu je lesní porost navíc rozdělen mezi několik majitelů a již dlouhá léta volá po úklidu a údržbě. Obec nechala na jaře lesního hospodáře na obecním pozemku označit stromy, které je nutné z bezpečnostních důvodů vykácet. Velká část modřínů byla napadena jedním z kůrovců – lýkožroutem modřínovým. Modříny jsou, stejně jako borovice a smrky, oslabené dlouhotrvajícím suchem a nedokáží se efektivně bránit. Stromy, které už kůrvec napadl, se musí z lesních porostů odstranit, aby se za-

mezilo dalšímu šíření. V polovině května byla těžba suchých stromů na pozemcích obce dokončena. Vytěženo bylo celkem 80 m³ dřeva. Tenčí nařezané kmeny, hodící se jako palivové dříví nebo dříví k menším opravám, byly předány místnímu spolku myslivců. V lese byly ponechány na několika hromadách větve. Tento materiál, ponechaný k postupnému zetlení, má význam v lesním ekosystému a navíc může posloužit k úkrytu drobných živočichů. S myslivci byla uzavřena dohoda o kompenzaci ve formě výsadby a dosadby lesa a následné péči o sazenice.

V obci proběhla pasportizace zeleně

Nastal čas na pasportizaci obecní zeleně, která se opakuje jednou za tři roky. Během ní byly vytypovány stromy, které je v nejbližší době nutné z bezpečnostních důvodů prořezat či odstranit a nahradit novými. Některé stromy tak nejspíš zmizí a místo nich se objeví nové sazenice. Pokračuje také stálá úprava obecní zeleně, do níž obec investuje pravidelně každý rok několik desítek tisíc korun ze svého rozpočtu. V budoucnosti je v plánu také revitalizace prostoru za bytovými domy čp. 142 a 143, kde se nyní nachází několik zahrádek. Prostor bude řešit parkovou úpravu i současný nedostatek parkovacích

míst, a to podle projektu architekta Libora Přečka.

Zaměstnanci silničního správního úřadu obce také v současné době řeší několik případů, kdy soukromá zeleň zasahuje do prostoru obecních cest a silnic a ohrožuje tak především chodce. Proto připomínáme majitelům pozemků v sousedství místních komunikací, aby dbali na údržbu svých stromů a keřů a aby jejich přesahující části, zasahující do průchozích a průjezdních profilů pozemních komunikací, odstranili.

Obec má příslibenu dotaci na rekonstrukci vodní nádrže za MŠ Jablíčko

Zanedbaná požární nádrž za MŠ Jablíčko by se brzy měla dočkat revitalizace a obnovy. Ve výběrovém řízení na uskutečnění této zakázky zvítězila firma Greenman s.r.o., která vyčíslila investici do obnovy na 2 969 732 Kč (bez DPH). Tato částka by měla být pokryta ze státní dotace Ministerstva zemědělství, a to ve výši 2 milionů korun – zbytek doplatí obec. V okolí nádrže by měla vzniknout parková úprava a nová odpočinková zóna včetně malé písčité pláže. Termín dokončení realizace je plánován na 30. 11. 2020.

Stavební činnost v prostoru bývalého Světlíkovského dvora

Jak si jistě většina občanů všimla, došlo na přelomu května a června letošního roku ke stržení části budov kolem restaurace Špejchar. Z budov byly sundány dřevěné krovy a následně bylo zbořeno i obvodové zdivo. Celý areál patří rakouské firmě, která by na zdejších pozemcích měla vybudovat domov pro seniory. Podrobnější článek

o Světlíkovském dvoru, jeho historii i o budoucí zástavbě pro Vás připravujeme s archeologem a obecním zastupitelem Doc. Ing. Ph.D. Michaellem Ryklem do příštího čísla Zpravodaje.

Foto: René Tydlitát a archiv redakce

Dokončení a zkolaudování křižovatky

Během května byla dokončena křižovatka v centru obce. Došlo k úpravám přechodů i bezpečnostních prvků včetně nového osvětlení, dosazení signalizačních světél, obnovy značení v křižovatce i okolí (čáry krajnic a žluté kříže v křižovatce a u točky autobusů) a také k vytvoření červených zdrsněných zón ve vozovce před samotnými semaforey. 19. května došlo ke kolaudaci křižovatky, která

dosud fungovala ve zkušebním provozu. Obec současně s kolaudací opětovně předala seznam připomínek a zažádala o smlouvu o smluvním servisu. Křižovatku, která byla až do kolaudace provozována Středočeským krajem, bude nyní provozovat obec. Mezi 18. a 23. dubnem došlo také dočasně k omezení veřejné dopravy v obci, během kterého byly přesunuty zastávky autobusů na náhradní místa. Opraveno bylo odvodnění vozovky u vjezdu a výjezdu z točky a s tím také místa propadající se vozovky v této části ulice Kladenská. O náklady na tyto práce se dělila obec Velké Přílepy s Krajskou správou a údržbou silnic.

Foto: archiv redakce

Nový chodník v ulici Kladenská

Obec získala dotaci od Státního fondu dopravní infrastruktury na vybudování chodníku v ulici Kladenská. Nová část bude navazovat po pravé straně směrem z obce na již existující chodník. Nová část povede po celé délce zbývajících části ulice Kladenská, v závěru se stočí kolem budovy bývalé synagogy a bude pokračovat až do ulice Halasova. Obec vypracovala příslušné podklady pro projekt

a momentálně čeká na podpis smlouvy o dotaci, na jejímž základě bude možné začít se stavbou. Chodník by měl být hotov do konce října tohoto roku. Stavbu budou doprovázet příslušná bezpečnostní a dopravní opatření. Zájemci mohou 23. 6. od 18:30 navštívit v prostorách CVA Přílepské otazníky, kde je chodník v ulici Kladenská hlavním tématem.

Podívejte se na zápisy ze zasedání zastupitelstva a sledujte aktuální dění v obci na www.velke-prilepy.cz

Problémy s odpady

V době karantény docházelo k přeplňování kontejnerů na sběrný odpad v celé naší obci. To bylo způsobeno dlouhodobým pobytem většiny obyvatel v jejich domácnostech a s tím souvisejícím nárůstem domácího odpadu. Na webových stránkách obce se na toto téma objevilo několik dotazů souvisejících s frekvencí odvozu tříděného odpadu. Podobně jako u odpadu normálního je však frekvence pevně dána smlouvou a zúžení intervalů nebylo možné.

Obec však řeší problémy s odpadem průběžně. Někteří nezodpovědní obyvatelé ignorují zásady ukládání odpadu do kontejnerů, jako je zmačknutí plastových obalů do co nejkompaktnějšího stavu nebo rozebrání kartonových krabic na skladné menší díly před jejich uložením. Díky tomu jsou kontejnery často plné jen zdánlivě a uvnitř se potom nacházejí skrytá volná místa, která nelze využít.

V ulici Boženy Němcové vybudovala obec nové stání na tříděný odpad. V této lokalitě bylo nové „hnízd“ už více než nutné. Občané zde mohou odevzdat veškeré tříditelné odpady včetně použitého kuchyňského oleje. Pevně věříme, že toto místo nebude přetékat vedle odhozenými odpady. Svozová firma většinou vedle pohozené odpady nesebírá a tuto práci pak musí dělat zaměstnanci technických služeb obce. Někdy to stihnou dříve, než vítr odpady rozfouká po okolí.

Nové hnízd v ulici Boženy Němcové

S problémy s neukázněností se často potýká také firma zajišťující svoz bioodpadu z červených kontejnerů rozmístěných po obci. Obyvatelé z okolí často ignorují přeplněnost kontejnerů a trávu a větve buď vrší do neúnosné výšky, nebo ponechávají v okolí. Objem kontejnerů je však limitován zavíratelnými víky a firma při svozu veškerý nadbytečný odpad odstraní a ponechá v okolí. Přitom je pomoc velmi jednoduchá. Pokud je ve vašem okolí kontejner na bioodpad plný,

stačí zavolat na telefonní číslo 724 672 675 uvedené na jeho boku a odvoz bude v brzké době zajištěn včetně náhrady za prázdný kontejner. Větší větve a stromky, které se občas v kontejnerech objevují, je potom možné odkládat ve vyhrazeném prostoru u rybníka. Tento materiál je rovněž ekologicky likvidován a slouží na výrobu štěpky.

Foto: archiv obce

Svoz velkoobjemového a nebezpečného odpadu

Také v letošním roce došlo ke svozu velkoobjemového odpadu. Ten mohli obyvatelé Velkých Přílep zanechat v připravených velkoobjemových kontejnerech v sobotu 30. května. Svoz platí společnost Nimetal, se kterou má obec dlouhodobou smlouvu. V letošním roce však došlo k přistavení menších kontejnerů, což během dne způsobilo určité zmatky a na část odpadu nezbylo místo. Obec vsoučasnostizvažuje uhrazení mimořádného svozu odpadu mimo rámec smlouvy, v níž jsou zakotveny dva svozy

odpadu v roce. Sledujte informace na webových stránkách obce a obecní vývesky.

6. června došlo také ke svozu nebezpečného odpadu v ulici Kladenská v blízkosti restaurace Špejchar. Zde bylo možné odložit zdarma zářivky, autobaterie, monočlásky, staré rostlinné i chemické oleje, barvy, laky, kyseliny, rozpouštědla a čisticí prostředky a další jinak těžko likvidovatelné látky. Oleje je nově možné odkládat v uzavřených obalech i do několika kontejnerů umístěných v „hnízdech“ na sběrný odpad.

Zabezpečení rybářské „boudy“

Klub rybářů Velké Přílepy se omlouvá všem slušným občanům naší obce! Z důvodů neukázněných mladistvých vandálů, kteří dlouhodobě působí v okolí rybníka, ničí zde soukromý i veřejný majetek

a vytváří ze zdejšího prostředí skládku, byl klub rybářů donucen zabezpečit svůj majetek oplocením našeho posezení. Tím došlo k znepřístupnění pro ty z našich občanů, kteří k nám chodili relaxovat

sami či s dětmi do klidného prostředí našeho rybníka. Vzhledem ke katastrofálnímu stavu, který zde nastal v době karantény (včetně zničení pultu v prostoru baru, činnosti sprejerů a množství zde

zanechaných odpadů), byl bohužel tento zásah nutný.

Výbor Klubu rybářů Velké Přílepy

Foto: archiv redakce

Nové služby v obci

Dobrá zpráva pro cyklisty

V obci máme nový cykloservis. Pan Miroslav Onderka ho zřídil na Pražské, v bývalém obchůdku paní Proškové. Zatím má otevřeno po večerech a v sobotu. Dál se uvidí podle zájmu. Kolo k seřízení si sem přivezla i paní starostka Věra Čermáková.

Pekárna se uchytila krizi navzdory

V polovině března, kdy se zavíraly obchody a lidé omezovali pohyb na veřejnosti, otevřela paní Vladimíra Krausová novou pekárnu na Pražské. Prodávala přes okénko. Doba podnikání nepřála, ale pekárna kupodivu uspěla. Dobře doplňuje zdejší nabídku.

Eva Martínková

Foto: archiv autora

Krátce o nové pekárně

Jak jste si už jistě všimli, objevila se u nás před pár měsíci zcela nová pekárna Křkalovy DobroTy. Během karantény tu pekli čerstvé chleby a pečivo, které prodávali z okénka, ale dnes se už můžeme podívat do voňavého krámků, kde nás obsluží stále milá a usměvavá paní majitelka. Proto jsem se zeptal na pár otázek.

Co vás přivedlo k nám do Velkých Přílepek?

Zcela upřímně, sháněli jsme vhodný výrobní prostor na naši pekařskou a dnes už i cukrářskou výrobu a při cestě z Prahy domů, pod Milešovku jsme zde viděli inzerát o pronájmu..

Voní to u vás všemožnými dobrotami. Co si od vás mohou lidé odnést dobrého?

Pečeme dle vlastních tradičních receptur několik druhů kváskových chlebů, klasické české kynuté buchty a moravské dvojctihodné koláče, žitné dalaňky a jiné dobroty.

A je možné si u vás objednat i větší množství?

Jasně, objednávky vítáme, lépe se nám pak plánuje ostatní výroba. Vzhledem k tomu, že pečeme pouze ve dvou lidech, tedy já a můj muž, jsme flexibilní a objednávky napečeme klidně ještě týž den.

Co vy osobně byste ze sortimentu zákazníků doporučila jako nejlepší?

Tak určitě naše celozrnné chleby stojí za ochutnání a ze sladkého dvojctihodné koláče.

Objednávky je možné vyřizovat na facebookových stránkách KřkalovyDobroTy nebo na čísle 725 551 301.

Tomáš Hejna

Sen o moderním a špičkovém vybavení pro vzdělávání do Polyfunkčního domu se rozplynul

Ještě minulý týden v tomto čase jsem měla připraven článek o úspěšně získané dotaci na vybavení Polyfunkčního domu se školním klubem pro volnočasové vzdělávání. Jednalo se o možné využití školní knihovny jako multifunkční učebny, dále STEAM laboratoř a Ateliér v učebnách školního klubu. Jednalo se konkrétně o interaktivní dotykové panely, PC jednotky, software pro výuku, experimentální sady pro fyziku, robotické sady, pomůcky pro přírodovědu, kreativní a konstrukční sady, dále kompletní vybavení do ateliéru pro zpracování výsledků práce žáků. To vše s patřičným softwarem. Tyto pomůcky navazovaly na vzdělávací oblasti klíčové pro tuto dotaci. To je vzdělávání v cizích jazycích, v práci s digitálními technologiemi, přírodní vědy, technické a řemeslné obory. K tomuto vybavení byla přizpůsobena poptávka vybavení nábytkem. Doplnovat to měly šicí stroje a bezbariérovost měl zaručit schodolez. Osázení zeleně kolem domu dotaci už jen doplňovalo. Veškeré zařízení je součástí dotace IROP – infrastruktura pro vzdělávání a celoživotní učení. Cílem bylo otevřít kroužky navazující na účel volnočasového vzdělávání – přírodovědné, technické, badatelské, modelářské kroužky, kroužky cizích jazyků a další. Tyto aktivity mohly být v polyfunkčním domě spuštěny od září 2020 a byly určeny zejména pro děti a mládež.

Minulý týden se tento sen rozplynul,

protože většina zastupitelů neschválila výsledky výběrového řízení na dodávku vybavení pro vzdělávání v hodnotě 1 185 816 Kč firmy BOXED, s. r. o., přestože tato položka byla v rámci dotace plně uznatelná a dle stanovených kritérií se stala díky ceně tou nejvýhodnější. Způsob výběru dodavatele se v tomto řídil všemi zákonnými předpisy. Z důvodu náročnosti procesu výběrového řízení a podmínek vyžadující dotace, toto řízení zajišťovala poradenská firma, která má s dotačními tituly IROP velké zkušenosti. Celková výše uznané dotace na vybavení je v hodnotě 1 889 616 Kč, přičemž spoluúčast obce je 5 %.

Na zastupitelstvu jsem čelila najednou otázkám, které souvisely se samotnou dotací, přičemž předmětem jednání bylo schválení výsledků vítěze výběrového řízení na část vybavení, ovšem toho nejzásadnějšího. Na zastupitelstvu zazněla nečekaně diskuze týkající se samotného výběru pomůcek, jejich náročnosti na udržitelnost, kritika jejich ceny a užití, personální zajištěnost apod.. Přičemž každý z nás zastupitelů si jistě uvědomuje, jaký je proces celé dotace. Zmínila jsem koncepci a nutnost personálního zajištění, stejně tak podmínky volnočasové aktivity naplnit. Víte, velmi těžko se vysvětluje, že si nemůžete během výběrového řízení měnit položky a výběr pomůcek, které musí být vzájemně kompatibilní, pokud někdo pochopit nechce. Že si nelze např.

na interaktivní tabuli pořídit levnější stojan, který je cenově výhodnější, nicméně na danou tabuli jaksi nesedí. Nebo si tu či onu věc z položkového rozpočtu vyjmu s tím, že si ji koupím támhle od „Pepy vedle z vesnice“, protože ji prodává levněji. Což samozřejmě ve chvíli probíhajícího výběrového řízení nejde. Nebo, že je samozřejmostí zodpovědnost při využívání pomůcek. Přičemž je normální a jasné možné riziko užití a upotřebení. Je to jako byste chtěli, aby jehlu na šicí stroj děti 5 let nezlomily. Samozřejmě, že je jasná zodpovědnost za drahé pomůcky, která ve školách ale běžně funguje. Stejně tak, jako je tomu u různých didaktických her a mnoha nesčetných pomůcek. Také se těžce vysvětluje důvod, který nechce být zřejmě pochopen a to, zodpovědnost zastupitele při výběru vítěze veřejné zakázky v podpisu čestného prohlášení o střetu zájmu. Pokud svou odpovědnost zastupitel nechce přijmout a ještě vás zvýšeným hlasem obviňuje ze lži, přičemž máte stažený vzor čestného prohlášení z podmínek IROPu, a že vítěze neschválí, aby nemusel podepisovat čestné prohlášení, tak je to velmi těžké a pro mě nepochopitelné. Přestože jsem vysvětlila zdůvodnění ve výběru vybavení pro vzdělávání vycházející z přísných podmínek dotace, dlouhodobou spolupráci s paní ředitelkou ZŠ na celém projektu a spolupráci s poradenskou firmou ve zpracování celé koncepce dotace, výběr na základě našich společných zkušeností a tržních konzultací v možnostech vybavení škol, zájem o moderní a špičkové vzdělávací pomůcky pro zmíněné obory, které jsou dětmi dnes vyhledávané, nepodařilo se.

„Kde není dobrá vůle, marné přesvědčovat. Když chci, hledám cesty, jak cíle dosáhnout!“

Zakopaný pes je jinde.

Tady jde v principu o jinou věc. To, co jsme dříve odsuzovali a nelíbilo se nám na druhých, děláme dnes sami sobě v nejbližším kolektivu vedení obce. To už je velký problém. To je pro obec a její rozvoj velmi zatěžující a zdržující, dopady to má u vás občanů.

Nešlo jen o selhání podpory u těch nejbližších.

Víte, vždy jsem hlasovala pro obec, i když jsem v tom viděla jen malý sebemenší význam. Ať už to byla stranická záležitost nebo ne. Chápu rozvoj obce a když je projekt či hlasování důležité pro strategické řízení obce a má sebemenší význam pro vás lidi, proč ne. Musím zmínit i Spolek Kamýk. Je známým faktem, že jejich prioritou je doprava, ale proč nemají pochopení v jiných oblastech je pro mě nepochopitelné. Přestože všichni víme, že se většina našich obyvatel stala rukojmí referenda, které přeložku II/240 odmítlo, spolek žádnou alternativu, která by problémem té nejpalcivější a nejpřetíženější osobní dopravy řešila. Všichni víme, že projekt za statisíce o zákazu kamionové dopravy nad 12 tun ten velký problém s přetíženou dopravou nevyřeší. Také hlasování o chodníku v Kladenské. Ano, proč nepodpořit projekt, který zajistí bezpečnost pro lidi bydlící v této lokalitě. Ale strach matek o své děti v přetížené dopravě v centru obce jaksi naše kolegy zřejmě příliš nezajímá. Nebo už jsou vymyšlené kroky k řešení? Přitom, kdo je vlastně Spolek Kamýk? Jak se potkávají členové s veřejností?

Kolik je v tomto spolku členů? Kdo za něj vystupuje, jedna osoba? Která říká, že jedná za spolek? Respektive, kde jsou podepsány jmenovitě výstupy tohoto spolku ve formě nesčetných článků a námitek samotným autorem textu? Kdo je samotným autorem zveřejňování ať už písemností nebo videí?

Celý tento bod jednání a chtít vybavení pro školu vlastně není o podrobnostech, které jsme diskutovali, ale principiálně jde o věc úplně jinou. Ztrátu důvěry v nejbližší vedení obce, zodpovědnost zastupitelů a neochota hledat cesty, jak smysluplného cíle dosáhnout. V poslední době nejde jen o tento projekt, ale o rozdílnou názornost v samotném chodu obce, řízení, a to zejména v oblasti školství. Přestože má podpora v dosavadních šesti letech byla vždy i do projektů, které v záměrech obce nebyly, prostě vzešly z potřeby nebo z dotace, nebo vzešly od mých kolegů a souvisely s rozvojem obce, mou podporu měly. Byť se jednalo třeba i zbytečnou věc.

Jde lehce bořit a kritizovat, ale stavět, rozvíjet a tvořit projekty vyžaduje zapálení, čas a energii, která je pro mě v této době tím nejcennějším.

Dále financování. Poté, co bylo jasné, že na obec samotnou budou mnohamilionové ztráty z dopadu, vzdala jsem se projektů sportovního areálu, volnočasového parku pro děti a mládež

a lesoparku. Předpokládala jsem ale toto jednání ode všech. To nenastalo. A proškrtány byly jen tyto projekty. Byť je pokládám za nezbytné pro život v obci.

Obec není jen o infrastruktuře, ale i o životu v něm. Mládež se nám zdržuje na zastávkách, schovává se a hledá kouty v naší obci, ze kterých je pak vyháníme. Kde mají své místo?

Chtěla jsem vám slíbit něco, co teď nejsem schopna splnit, protože záruku ve většině zastupitelů nemám. V poslední době se liším v názorech na chod obce a tato událost na zastupitelstvu definitivně potvrdila ztrátu důvěry v nejbližší vedení obce. Ze zmíněných důvodů rezignuji na svou funkci místostarostky. Nadále pro vás zůstanu ve funkci radní a zastupitelky. Děkuji především paní ředitelce ZŠ a vedení školy vůbec za čtyři roky tvrdé práce v naší ZŠ, která byla významným pokrokem v řízení školy oceněna českou školní inspekcí. Lidem za podporu a také být doposud ve funkci místostarostky.

Marie Válková

Jak nás zasáhl koronavirus

Draží čtenáři,
jak sami dobře víte, poslední měsíce nás všechny výrazně ovlivnily v mnoha ohledech. Nákaza virem Covid-19 se stala obecným „strašákem“ a v březnu a dubnu jsme se museli všichni smířit s omezením pohybu a s používáním ochranných pomůcek, které nám dosud byly v takovéto míře cizí. Zatímco 1. března byly hlášeny pouhé tři případy nákazy novým virem, o pár dní později to již byly desítky a za týden stovky případů. 14. března byla přijata krizová opatření a od 16. března platil zákaz volného pohybu osob mimo nejnужnější cesty a cesty do zaměstnání.

Samozřejmě, že hlavním „průvodcem“ celé situace se stal všeobecný zmatek a chaos, způsobený jak mimořádností

situace, tak občasnými protichůdnými zprávami v médiích. První dva dny se v Lidlu u Horoměřic stály fronty od pokladen až do poloviny prodejny a v některých intervalech stáli lidé přes celou prodejnu. Z obchodů mizely ve velkém balíky mouky, rýže a těstovin, někdy byl také nedostatek balených uzenin a masa, které lidé začali vykupovat ve velkém v obavě, že za pár dní nebude co nakupovat. Naštěstí se tak nestalo a situace v obchodech se do značné míry zklidnila. Velké Přílepy nedostatek těchto potravin téměř nepocítily, protože jak obchod paní Kettnerové v ulici Pražská, tak obchod u autobusové zastávky a u ulice Roztocká byly neustále dobře zásobeny veškerým potřebným zbožím.

Že lidé nařízení vlády o pohybu upo-

slechli, bylo vidět hned. Ulice se vyčistily a jindy přeplněné autobusy zely prázdnou. Při cestě do Prahy jste si mohli celkem pohodlně vybrat, kam se posadíte. Lidé seděli po jednom na dvousedáčkách a tak, aby si „nedýchali na záda“. A samozřejmě nesměly chybět povinné roušky, které se od té doby staly pro nás všechny již tradiční výbavou na cesty (ne-li módním doplňkem).

I v naší obci se ledacos změnilo. V minulém čísle jsme dělali upoutávku na mnoho kulturních a společenských akcí, které se přirozeně nemohly konat kvůli přísným pravidlům. Neodehrál se tak Obecní jarní ples, školní bál ani Hobby výstava, nedošlo na vernisáž Miloše Švarce, besedu se Štěpánem Černouškem o Gulazích, na přednášky v knihovně, vítání občánků, divadelní představení a promítání v CVA ani na mnoho zajímavých naplánovaných besed. Veškerý kul-

turní život obce se tak dočasně zastavil. To však nebylo zdaleka vše.

V prvních týdnech vycházeli ven lidé skutečně jen výjimečně. Byly uzavřeny hospody, základní škola, Mateřská škola Jablíčko i jídelna v Polyfunkčním domě, aby nedocházelo k bližšímu styku obyvatel z rizikových skupin. Všeobecným problémem, s nímž se musela potýkat i naše obec, byl nedostatek roušek, respirátorů a dezinfekčních prostředků. Je nutné zdůraznit, že obec celkově obstála v této těžké zkoušce na výbornou. U vchodu do obecního úřadu se objevila nádoba, kam mohli lidé darovat bavlněné látky. Ty se potom dostaly do rukou dobrovolnic – švadlenek, které hodiny šily nezištné roušky pro naše spoluobčany. Především z řad našich seniorů, ale vcelku pro každého, kdo požádal. Zaměstnanci úřadu

a s nimi také další dobrovolníci potom roušky nejen šili, ale roznášeli je i do jednotlivých domácností. Celkem bylo v obci rozdáno přes 900 roušek a dalších 700 věnovala obec do nemocnice na Kladně a Ústřední vojenské nemocnice v Praze. Společně s tím byl obecním úřadem zajištěn také rozvoz obědů těm, kteří to potřebovali. A pominout nesmíme ani zásobování dezinfekcí, která se zdarma rozlévala do přinesených nádob v sousedství naší pošty a byla dobrovolníky distribuována seniorům nad 65 let až k nim domů.

Je ale třeba zmínit i další lidi, protože solidarita se v tomto období šířila z mnoha stran. Na facebookové stránce Živé Velké Přílepy jste se mohli setkat s nabídkami na hromadné nákupy potravin a čistících prostředků, někteří lidé nabízeli zdarma nebo za drobné finanční příspěví kvalitní a vkusné roušky. Také vietnamští přátelé z obchodu u točky autobusů se zachovávali ke svým sousedům z celé obce velko-

ryse. V době největšího nedostatku mimo pracovní dobu šili dobrovolně roušky a k nákupu je zdarma rozdávali. Neustále také měli v zásobě dostatek dezinfekce, papírových kapesníků a utěrek i nezbytných hygienických prostředků. Společně s paní Kettnerovou si tak vysloužili od našich seniorů i čestnou plaketu jako poděkování (více na str. 45). Já osobně jsem narazil na velmi krásné gesto před jedním z domů v ulici Dany Medřické. Na příjezdové cestě ke garáži tu několik týdnů byl provizorní stoleček s krabicemi, v nichž byly ručně šité roušky několika velikostí, které si mohl kdokoli bez ptaní vzít.

Není bohužel možné vyjmenovat všechny, kteří v uplynulém období karantény pomáhali a přispěli tak k bezpečnému překonání krize. Přesto všem patří veliké díky a zároveň obdiv za jejich postoj vůči ostatním lidem.

Tomáš Hejna, redaktor

Foto: René Tydlitát a archiv obce

Poděkování z obecního úřadu

Na webových stránkách obecního úřadu je umístěn jmenný seznam dobrovolníků, kteří pomáhali obecnímu úřadu zvládnout situaci v době karantény. A i když by mohlo stačit umístit sem pouze odkaz, solidarita těchto lidí a ochota pomoci si zaslouží plné zveřejnění.

Obec Velké Přílepy děkuje za spolupráci našim dobrovolníkům:

Za stříhání látek děkujeme: p. Čigášové, p. Součkové, p. Kapsové, p. Horákové, p. Smidžárové, p. Ackermannové, p. Palečkové a rodině Koštovalových

Za šití roušek děkujeme: p. Vildové, p. Šmejcké, p. Valentové, p. Moryskové, p. Králové (Veronice a Natálii), p. Dao Thi Bien, p. Svatošové, p. Zavázalové, p. Svobodové, p. Drábkové, p. Rajkové, p. Mrázkové, p. Tydlitátové, p. Jiroutkové,

p. Hanouskové, p. Podskalské, p. Vimrové, p. Niklové, p. Toufarové, p. Proškové a p. Palárcovi

Za distribuci roušek děkujeme: p. Králové (Veronice a Natálii), p. Martínkové, p. Moryskovi, p. Šubrtovi, s. Aulické, p. Budařové a sestřám Vildovým (Kristýně a Viktorii)

Za rozvoz nákupů a pochůzky děkujeme: Františce Aulické, sourozencům Bečkovým, Richardu Kapsovi a Kateřině Frýzkové

Zvláštní poděkování patří: firmě Látky MRÁZ za dar 60m látky, Milanu Blažkovi za 500 ml lahve na dezinfekci a zaměstnancům OÚ za organizaci a distribuci

Omlouváme se, pokud jsme na někoho z dobrovolníků zapomněli.

*Převzato z oficiálních webových stránek
obce Velké Přílepy*

Z opačné strany potom přicházely na obec děkovné zprávy, z nichž vybíráme:

„Děkuji moc obci a hlavně dobrovolným šičkám!!! M. V.“

„Roušky jsme včera odpoledne obdrželi a moc za ně děkujeme Vám i lidem, kteří je zhotovují. Přejeme celému kolektivu vedení obce pevné zdraví, hodně trpělivosti, pevné nervy a ještě jednou moc děkujeme. W.“

„Dnes jsme od Vás obdrželi roušky, za které moc děkujeme. S pozdravem K.“

„Dobrý den, moc Vám děkujeme. Vážíme si toho, co děláte. Děkujeme ještě jednou a přejeme zdraví. P. Ž.“

„Dobrý den, chtěla jsem velmi poděkovat za doručení roušek. Holky nás nemohly najít a byly celé promočené. Pokud byste chtěli

pomoci s rozvozem, můžu něco rozvézt. Mějte se hezky. Š. Č. K.,

„Dobrý den, Mockrát Vám děkuji za roušky a za jejich bleskové dodání! Přeji hezký den a spoustu zdraví! E. G.“

„Děkujeme moc za nejen účelné, ale i krásné roušky! J. a L. H.“

„Dobrý den, dnes jsem od Vás obdržela objednané roušky a mnohokrát děkuji. Prosím o sdělení týkající se jejich úhrady. S pozdravem, L. C.“

„Dobrý den, roušky dnes dorazily. Skvělá práce! Děkujeme moc. L.“

„Dobrý den, moc děkujeme. Roušky jsou moc pěkné, praktické a udělaly ob-

rovskou radost. Přejeme hodně zdraví a optimismu do dalších dnů. S pozdravem A.G. a M. H.“

„Mockrát děkujeme za roušky a přejeme pevné zdraví. K.“

„Děkuji mockrát. I Vy se v této době držte. Hlavně aby vše dobře dopadlo a virus svět co nejrychleji opustil nebo se stal neškodným... Moc děkuji. T. R.“

Návrat k normálnímu životu v obci

Ještě dlouho nebude vše v původních kolejích, nicméně život se nám do obce pomalu vrací. Díky tomu, že se nacházíme uprostřed nádherné přírody, jsme si mohli během karantény zpříjemnit volné dny vycházkami do okolní přírody. Někteří chodili na dlouhé vycházky se svými domácími mazlíčky, někteří se věnovali sportovním aktivitám, hlavně běhu nebo jízdě na kole. Jakmile se zazelenalo okolí, bylo možné vidět i rodinky piknikující na loukách a polích kolem Velkých Přílep nebo lidi na hrázích rybníka a v okolí, kteří se chodili nadýchat čerstvého vzduchu a krmit kachny. Radost působili některým také hospody na Špejcharu a U Jasoně a v sousedních Úholičkách, kde se dalo koupit pivo a další nápoje „přes ulici“.

6. května se znovu otevřela naše knihovna, i když paní knihovnice byla tak laskavá a zájemcům i během období karantény předem vybrané knihy distribuovala, aby měli doma co číst. A 11. května se život vrátil také do pohostinství U Korychů, kde se otevřela v povoleném termínu zahrádka, dočasně rozšířená kvůli zachování dostatečných rozestupů mezi stoly. Hned od prvního dne toho mnoho lidí využilo, i když na sebe některé skupinky štamgastů

musely pokřikovat i přes několik stolů, u nichž byli v rámci opatření rozstrkáni maximálně po čtyřech. Slušné počasí prvních týdnů po karanténě umožnilo také grilování, které přilákalo rodiny s dětmi. Hostinec Špejchar samozřejmě nezůstal pozadu a U Jasoně se, za přísných hygienických podmínek, dalo i sportovat. Ostatně i na ulicích bylo vidět mnohem víc lidí než dřív. Otevřelo se také květinářství a papírnictví na Svrkyňské, stejně jako další služby v obci.

Skutečné uvolnění nás čekalo po 25. květnu. Otevřely se vnitřní prostory a padla do té doby omezující opatření o počtu osob v jednom uzavřeném prostoru. Proto všichni uvítali, když se podařilo místním seniorům zorganizovat pod vedením manželů Pokrupových první výlet do přírody, a to na pražskou Babu a odtud zpět do naší obce (podrobněji ve Společenské rubrice). Také první promítání našeho kina nebylo bez návštěvníků, přestože pod dohledem kulturní referentky paní Kučerové mohli diváci sedět pouze na vybraných místech. Nadšení neskrývali ani ti, kteří po dvouměsíčním „hladovění po kultuře“ mohli konečně 4. června navštívit první pokoronavirovou

veřejnou akci v naší Galerii. A jak uvidíte dále, i některé akce, které se nemohly odehrát v březnu, dubnu a květnu, byly odloženy na příští měsíce. A nakonec se jich tedy dočkáme.

I přesto, že jsme hlavní nápor koronavirové krize přečkali a náš veřejný život se pomalu začíná znovu rozjíždět, musíme si stále uvědomovat hrozící nebezpečí. Je nutné dodržovat některá pravidla,

kteřá zatím nepozbyla platnosti, jako jsou roušky v dopravních prostředcích, rozestupy ve frontách nebo omezení týkající se stravovacích zařízení včetně užívání dezinfekčních prostředků. Buďte tedy nadále opatrní a především ohleduplní k ostatním, kteří mají třeba větší strach než vy. Podrobnosti o platných nařízeních naleznete na www.koronavirus.mzcr.cz.

Redakce

Obec v rámci opatření vůči koronaviru přispěla ze svého rozpočtu na dezinfekční prostředky a další spojené výdaje. Zavřeným obchodům i pohostinství U Korychů odpustila obec nájemné za dobu, kdy nemohly být otevřeny veřejnosti. V zájmu zachování kulturního a společenského života ve Velkých Přílepech také obecní úřad snížil pronájmy obecních prostor pro pořádání veřejných akcí o 50% až do konce letních prázdnin.

Každý prožíval období karantény po svém. Někteří se dali do čtení, jiní začali šít, další se věnovali svým zahrádkám nebo dlouho zanedbávaným koníčkům. Pomozte doplnit obecní kroniku i o své zážitky a napište nám na e-mailovou adresu zpravodaj@velke-prilepy.cz. Psát můžete i svá poděkování sousedům nebo přátelům za jejich pomoc. Vaše děkovné zprávy uveřejníme na facebookových stránkách Přílepského zpravodaje.

Co přinesl koronavirus Kvalitnímu podzimu života

Koronavirus, tedy Covid-19, přinesl problémy také našim zdravotníkům, a kromě nich i pečovatелům, kteří se starají o nemocné a seniory. Jak vypadalo uplynulé období karantény v Kvalitním podzimu života nám napsala paní ředitelka Lenka Klestilová

Co všechno jste museli řešit, když vypukla pandemie?

Bezpečnost zaměstnanců a vše co s tím souvisí – dezinfekce, rukavice, roušky, štíty atd. Bezpečnost klienta – minimalizovala se délka návštěv, došlo k omezení péče, bezkontaktní předání jídla. Nouzový plán: „Co by bylo, kdyby někdo z nás byl pozitivní“. Prakticky nebyl dořešen, modelů situace tu bylo tolik, že nebylo možné držet se nějakého konkrétního konceptu. Nedostatek personálu – děvčata zůstala doma na OČR. A především strach a panika.

Co bylo nejtěžší a naopak co Vám „korona“ dala?

Dokázali jsme, nejen jako ústav, ale i jako národ, že umíme držet při sobě. Podpora veřejnosti byla velmi povzbuzující a dodávala nám energii. A možná bych zmínila, že na seniory dlouho nikdo neslyšel a že konečně se problematika stáří dostala veřejnosti do podvědomí. Snažíme se jen pevně doufat, že po „koroně“ tato cílová skupina nebude opět zapomenuta. Bohužel, před Covidem-19 lidé slyšeli daleko více na zvířátka, děti a další, což je v pořádku, ale jen málo kdo řešil stáří – je to paradox, neboť stáří se týká každého z nás.

Jaká je současná situace v Kvalitním podzimu života?

Jsmo moc rádi, že veškerý personál je v pořádku a my tak nadále můžeme poskytovat péči v přirozeném domácím prostředí. Jen pro Vás i náš klid – za celou dobu péče jsme neměli jediný případ Covidu-19. Samozřejmostí je i příjem nových klientů, kteří naši péči potřebují. Ochrannými a dezinfekčními pomůckami jsme vybaveni. Půjčovna kompenzačních pomůcek je Vám též k dispozici. Jen u postelí je potřeba počítat s tím, že montáž provádí odborná firma, tak prosím – jen nám dejte vědět, vše zařídíme. Samozřejmostí je i rozvoz obědů ke klientům do domácností, kdy výběr je sestaven z pěti hlavních chodů denně a polévky. Veškeré potřebné informace dohledáte na našich webových stránkách www.kvalitnipodzimzivota.cz či telefonu 778 095 645.

Lenka Klestilová
ředitelka Kvalitní podzim života, z.ú.

Zprávy z naší základní školy

V březnovém vydání Přílepského zpravodaje jsme představili množství akcí, které byly naplánovány na 2. pololetí školního roku. Tyto akce se bohužel nemohly uskutečnit, žáci o ně ale nepříjdou, pouze je přesuneme do nového školního roku. Například školení žáků, pedagogů a rodičů v oblasti kybernetické bezpečnosti se uskuteční již v září.

Jak je všeobecně známo, školy jsou pro denní povinnou docházku žáků uzavřeny již od 11. 3. Pedagogové, ale ani žáci, však v žádném případě nezhálejí. Výuka pokračuje dál distanční formou. Hned po uzavření školy jsme naplno využili školní program Bakaláři. Brzy jsme ale distanční výuku začali převádět na platformu Google Classroom, která umožňuje zveřejňování

Rekonstrukce školní zahrady

studijních materiálů, zadávání úkolů a poskytování individuální zpětné vazby pomocí formativního hodnocení. Dále jsme spustili online hodiny prostřednictvím videokonferencí přes Google Meet. Dětem to umožňuje se vidět a mluvit spolu, i když je škola zavřená. Tím si udržují vzájemné vztahy mezi sebou navzájem i s učiteli. Pedagogové si zaslouží velké ocenění – ve velmi krátké době se museli vyrovnat se zcela novou a neznámou situací, naučit se používat k výuce nové elektronické platformy tak, aby distanční výuka byla efektivní. Přitom neustále mysleli na to, aby byla dostupná všem žákům

s ohledem na situaci a možnosti jednotlivých rodin.

Období distanční výuky je příležitostí, jak žáky poznat i z jiné stránky – jejich motivaci k učení, pracovitost, aktivitu, kreativitu. I pro žáky toto období představuje velký prostor k rozvoji – ať již v počítačových dovednostech nebo ve schopnosti organizovat si práci a volný čas, ale i v možnosti více uplatnit své zájmy. Je radost sledovat, jak se žáci osamostatňují a přebírají zodpovědnost za své výsledky, jak se zdokonalují ve využívání moderních technologií.

Ve škole probíhala dobrovolná příprava žáků 9. ročníku na přijímací zkoušky. Téměř všichni už byli přijati na zvolenou střední školu – gratulujeme! Do konce školního

roku se konaly i dobrovolné vzdělávací aktivity pro žáky 1. stupně a konzultační a třídnické hodiny pro žáky 2. stupně.

Rušno je i na školní zahradě, jejíž podoba pomalu získává budoucí rysy. Proměna zahrady začala v březnu podle projektu zveřejněného v minulém čísle Přílepského zpravodaje. V současné době se buduje altán pro výuku i odpočinek a ohniště pro komunitní setkávání. Realizační firma zpracovává pokácené dřevo na výrobu herních prvků. Žáci, učitelé i vychovatelky se už těší, jak budou zahradu od září každý den využívat.

HLEDÁME POMOCNOU SÍLU DO KUCHYNĚ A NA ÚKLID TŘÍDY **/ OD ZÁŘÍ 2020 /**

PRACOVNÍ DOBA

1. POMOCNÁ SÍLA DO KUCHYNĚ : 5 HODIN DENNĚ

2. ÚKLID : 5 HODIN DENNĚ

PRACOVNÍ NÁPLŇ – 1. PŘÍPRAVA SVAČINKY NA PRACoviŠTI V LIDICKÉ, VÝPOMOC V KUCHYNI NA HL. BUDOVĚ, ODVOZ A ROZDÁNÍ OBĚDŮ NA LIDICKÉ.

2. ÚKLID TŘÍDY, ŠATNY A SOC. ZAŘÍZENÍ

POŽADAVKY : 1. ŘIDIČSKÝ PRŮKAZ

**KONTAKT : 724 772 290, 737 022 237
MŠ PŘEMYSLOVSKÁ 1193, ROZTOKY**

Život v MŠ Jablíčko se nezastavil

V období, kdy byla naše Mateřská škola Jablíčko uzavřena z preventivního opatření proti šíření koronavirové nákazy, se ve školce nezahálelo. Všechny třídy a prostory se pilně uklízely a dezinfikovaly. Dále se prováděly všechny nutné údržbářské a renovační práce nejen v budovách školy, ale i na zahradě.

V průběhu uzavření mateřské školy jsme na děti nezapomněli. Hned na začátku jsme dětem rozdali pracovní sešity, dle možností jsme zasílali odkazy na výukové programy a následně jsme roznesli časopisy, knížku a omalovánky.

V tomto zvláštním období proběhl i netradiční zápis dětí ke školní docházce od školního roku 2020/2021. Zápis se konal od 5. do 15. května bez přítomnosti dětí a zákonných zástupců. Chyběla nám všem osobní účast dětí a jejich rodičů. Děti byly ochuzeny o první setkání s mateřskou školou, kam budou od září pravidelně chodit. První setkání s místem, kde už nebude maminka, tatínek či někdo z blízkých. Bylo doručeno celkem 65 žádostí, z toho 51 žádostí bylo kladně vyřízeno. I v tomto správním řízení jsme mohli přijmout všechny děti, které dovršily věk tří let s evidovaným trvalým pobytem ve Velkých Přílepech.

25. května nastal očekávaný den, kdy naše škola znovu otevřela svá vrátka s jistými opatřeními a pravidly. Důvodem všech omezení byly personální možnosti školy a dále hygienicko-epidemiologická nařízení, kterými se musíme i nadále

řídít. Abychom mohli zabezpečit hlavně bezpečnost dětí a zaměstnanců mateřské školy, byly otevřeny 4 třídy s provozní dobou od 7,30 do 15,30 hod. Všem závažně přihlášeným dětem k docházce od 25.5.2020 bylo vyhověno.

Oslava Mezinárodního dne dětí i přes všechna opatření proběhla i v naší školce 1. června. Nejednalo se o velkou školní akci, kterou jsme každý rok chystali s celým personálem. Paní učitelky si pro svoji třídu připravily soutěže a hry na školní zahradě. Nadšení dětí při plnění úkolů a rozzářené dětské oči při přebírání dárečků nás však ujistily, že si oslavu „svého“ dne patřičně užily. Na děti, které zůstaly doma se svými rodiči nebo prarodiči, jsme samozřejmě

nezapomněli. Dárčky jsou nachystané a zákonní zástupci si je mohou vyzvednout společně se všemi výrobky a výkresy v týdnu od 22. do 26. června v provozní době mateřské školy.

V prvním červnovém týdnu se naše školní zahrada rozrostla o nové herní prvky, které tím rozšířily pestrost možné zábavy při pobytu dětí v dopoledních či odpoledních hodinách.

Ne však pouze příjemné záležitosti nás čekaly v průběhu měsíce června. Přes noc nám zmizel nádherný muškát vysazený v keramickém květináči podél cesty ke kulatému pavilonu. „Zloděj“ si dal práci,

musel přelézt plot. V květináči zůstala viditelná jamka. Bylo jasné, že si dotyčný dal velmi záležet na tom, aby nebyl muškát poničen.

Na závěr bychom chtěli poděkovat všem rodičům za dodržování nastavených pravidel a za trpělivost při opětovném rozjezdu naší školy. Pro všechny z nás se jedná o novou neznámou situaci, kterou však společně zvládneme.

Přejeme vám všem sluncem zalité prázdninové dny, klidné dovolené a mnoho zdraví.

Kolektiv MŠ

ZÁKLADNÍ ŠKOLA
VELKÉ PŘÍLEPY

Z důvodu dalšího navýšení počtu tříd rozšiřujeme od 9/2020 náš tým o

učitele I. stupně

Máte-li chuť a zájem věnovat se smysluplné práci, rádi Vás mezi námi přivítáme.

K dispozici budete mít **interaktivní tabuli**, **osobní notebook**, **žákovské notebooky**, mnoho zajímavých **pomůcek** a **nově zrekonstruovanou zahradu**, která bude sloužit výuce i relaxaci.

NÁBOROVÝ PŘÍSPĚVEK

35 000 Kč

Poskytujeme i další příspěvky na stravování, dovolenou, sportovní a kulturní aktivity a apod.

Životopis a motivační dopis zasílejte, prosím, na email:

pavlina.ben.saidova@zsvelkeprilepy.cz

Ráda se s Vámi sejdu k osobnímu pohovoru, během kterého probereme možnosti Vašeho uplatnění.

Pavlína Ben Saidová, ředitelka školy

Vítání občanů 18. října 2020

Vážení rodiče,

máte-li zájem, aby bylo Vaše děťátko, narozené v období duben 2020 až září 2020, slavnostně přivítáno mezi občany naší obce,

zašlete nebo přineste přihlášku na tuto akci na matriku OÚ Velké

Přílepy. Přihlášku naleznete na webových stránkách obce v sekci matrika, případně si ji můžete osobně vyřídit na OÚ na matrice.

Toto je nutno provést nejpozději **do 6. října 2020.**

Rodiče, kteří byli se svými miminky přihlášení na květnové vítání občanů, jsou automaticky přesunuti také na 18. října.

Následně Vám bude zaslána osobní pozvánka.

Podmínkou pro přihlášení je trvalý pobyt na území obce

Velké Přílepy.

Sucho

Rozhovor s Michalem Polákem na téma: *Jak se bránit suchu*

Zatímco jsme sledovali situaci kolem Covidu-19, udeřilo na nás v prvních jarních týdnech nebývalé sucho, kterým někteří meteorologové vyhrožují i v letních měsících. To je přitom dlouhodobým problémem již několik posledních let a vypadá to, že v nejbližší době se situace jen tak nezmění. Vzpomněl jsem si tedy na svého spolužáka ze základní školy Michala Poláka, který poslední čtyři roky pracuje ve Spojených státech amerických, konkrétně v New Yorku, jako odborník na zachytávání a následné využívání dešťové a podzemní vody. Požádal jsem ho tedy o krátký rozhovor, jak si i v našich podmínkách poradit se zachytáváním, uskladňováním a využíváním dešťové vody. Michal je třicátník jako já a vzhledem k době, jakou se známe, si tykáme. Doufám, že to čtenáři omluví.

Michale ty děláš ve Spojených státech již několik let. Jaký je u vás v současnosti trend pro odchyťávání a zadržování vody?

Podobně jako v mnoha zemích jde i zde především o výstavbu vodních nádrží, které slouží k zachytávání dešťové vody. A nemluvím pouze o vodních přehradách, ale také o podzemních rezervoárech, které se zde budují v rámci rekonstrukce uliční nebo obnovy parků, a také o nádržích na střechách budov. Nicméně Američané jsou v mnoha ohledech v této problematice „vizionáři“, v některých oblastech se se suchy potýkají už dlouhé roky, třeba

v okolí přehrady Hoover Dam (v blízkosti Las Vegas, pozn. red.), kde hladina přehrady v pravidelných intervalech klesá o několik metrů a v posledních letech se stále méně naplňuje. Tady v New Yorku máme možnost využívat částečně vodu z oceánu, která se po filtraci dá využít jako užitková. Jinak se ve městech, včetně těch menších, doporučuje kromě budování nádrží také stavba věžových vodojemů a samozřejmě mimo města platí doporučení rozmístit záchytné nádoby pod okapy i volně do prostoru.

Úbytek vody v Hoover Dam

Co bys doporučil dělat pro zachytávání dešťové vody v našich, tedy českých podmínkách?

Když jsem v Čechách studoval, jeden profesor nám vysvětloval, že u nás se problematika zachytávání vody dlouhodobě podceňovala již za minulého režimu.

mu. I přes to v té době vznikly nejvýznamnější české přehrady a projekty na řadu dalších, které nebyly nikdy realizovány. A dnes už, kvůli ekologickým podmínkám a skupinám, ani nebudou. Mimochodem, pokud si pamatuji, i v Praze vybudovali komunisté několik podzemních rezervoárů, které se dnes bohužel nevyužívají. Nicméně chápu, že stavba přehrad a záchytných nádrží v České republice naráží na celou řadu problémů, ať už jde o nevyhovující horský terén nebo naopak příliš rozsáhlé nížiny, kde není možné budovat přehrady.

Za negativní můžeme samozřejmě považovat důsledky hospodářství minulého režimu v oblasti zemědělství, kdy se kvůli rozšíření zemědělské půdy rušily ve velkém meze, odstraňoval se náletový porost a pole se sjednocovala do velkých celků, nemluvě o vysoušení některých původních rybníků. Pokud jsem správně postřehl, je v současnosti trend opačný, což je samozřejmě dobře. Jinak ale platí, že by se obce i města měly zabývat především otázkou zmíněných nádrží. Může jít o budování nových rybníků a jezer napájených přirozenou cestou z potoků a řek. Jejich napouštění trvá několik dnů až týdnů, což sice vede k dočasnému poklesu hladiny, která se však velmi rychle vrací na původní úroveň. Ještě výhodnější je stavba betonových nádrží s přirozeným odtokem, které slouží k zachytávání dešťové vody. Ekonomicky jsou levnější, nicméně nevýhodou je, že se naplní pouze při vydatném dešti a po zbytek roku bývají prázdné. V obou případech je nutné pravidelné čištění nádrží i okolí kvůli vodním rostlinám

a bakteriím a v každém případě platí, že se jedná o užitkovou, nikoliv pitnou vodu.

Modernějším řešením je stavba podzemních rezervoárů. Ty slouží k dlouhodobému uchovávání vody, která se navíc v nově vybudovaných nádržích rovnou filtruje od nečistot. To, že je voda v podzemí, zabraňuje přirozenému úbytku vlivem okolního prostředí. Na druhou stranu jsou potom nutná čerpadla k jejímu opětovnému získávání pro další potřebu.

To jsou tedy velké projekty pro obce a města. Čtenáře by ale samozřejmě zajímalo, co mohou pro zachytávání vody udělat přímo oni sami.

Vlastně je to jednoduché a dnešní výrobci s potřebou zachytávat dešťovou vodu počítají. Naši předkové stavěli u domů do země zapuštěné betonové skruže a do nich sváděli vodu okapy. My dnes nemusíme nic zapouštět do země, stačí zajít do nějakého hobby marketu a zakoupit si plastové nádrže, většinou sudy. Těm se buď přizpůsobí výška okapů, nebo se do nich přidá odbočka. Zručný řemeslník si ji dokáže instalovat sám, jinak stačí oslovit klempíře. Ideální jsou sudy z tvrzeného plastu, které nejsou průhledné, mají ve spodní části těsnící kohoutek nebo jiný vývod. Lidi si ale podle mého poradí různě sami. Viděl jsem už, jak si někdo na zahradě instaloval nádrž na vodu, která se běžně používá při koncertech nebo při stavbách jako protizávaží. Je nutné počítat s uskladněním takových nádrží na zimu a nechat z nich včas odtéct zbytkovou vodu před zimou, aby nedošlo k prasknutí. Jinak je vhodné na větších zahradách budovat jezírka. U těch je možné buď vybudovat

nepropustné dno jílovitými půdami, jak je to u velkých jezer nebo rybníků, anebo se doporučuje snadnější způsob vykopat jámu, pokrýt ji na dně voděodolnou neprodyšnou fólií zatíženou kamením a pískem a na okrajích zapustit do země kolíky. Pro lepší upevnění se doporučuje po obvodu vysázet vodní rostliny a vytvořit okrasné prvky z větších kamenů.

V Čechách bývá přes letní měsíce zákaz napouštění bazénů a hlavně zalévání

Umělé jezírko ve Velkých Přílepech

trávníků a záhonů. Jak si mohou lidé pomoci?

Dešťová voda je pro zalévání ideální a existuje celá řada způsobů, jak ji efektivně využívat. Již jsem zmiňoval, že by vhodné nádrže měly mít ve spodní části kohoutek k odtoku vody. Existují systémy, které se dají na kohoutky (ať už na nádrži nebo z hřadu) napojit a rozvádí potom vodu přímo do záhonků nebo k jednotlivým rostlinám. V zahradnictvích nebo botanických zahradách se za tímto účelem užívá rozvodné potrubí s tryskami, zemědělci ale používají nejrůznější prostředky. Domácí kutilové mohou použít silnou gumovou hadici, kterou rozvedou podél záhonů a upevní do země kolíky (stačí dřevěný kolík zatlučený do země, ke kterému je hadice přivázána drátem či provazem). U jednotlivých rostlin potom vytvoříme malé otvory, kterými přímo ke kořenům proudí voda. Nejlepší je otvory do hadice vyvrtat. Aby se voda dostala ke kořenům, je vhodné kolem rostlin vytvořit menší prohlubeň. Pokud se chceme opravdu chovat ekologicky a úsporně, svedeme zbytek vody z hadice na opačném konci opět do nějaké nádrže nebo do jezírka a pokračujeme s vodou znovu jiným způsobem. Takto běžně fungují ve městech systémy okrasných vodních prvků s uzavřeným oběhem vody. Náročnější zahrádkáři se mohou poptat ve specializovaných obchodech na hadice, které jsou k tomuto účelu přímo vyrobeny. Dokonce se některé dají zakopat pod povrch přímo ke kořenům. Jinak bychom neplývali vodou zbytečně dlouhým zaléváním, existují dnes prostředky pro regulaci odtékání vody, například

*Ukázka
přímého
zalévání*

časovače. Když je nastavíme, tak voda teče pouze určený čas a po skončení lhůty se odtok sám uzavře. Používají se také vodní rozstřikovače nebo rozprašovače. Je možné jimi zavlažovat plošně i lokálně, stačí je správně nastavit.

Co by měli lidé udělat, aby se voda zbytečně neodpařovala?

Takové uvažování není dobré, přílišné zadržování vody a hlavně bránění odpařování nás ohrožuje stejně jako samotné sucho, navíc k němu přispívá. Srážky fungují zjednodušeně řečeno na základě principu spojených nádob. Kolik vody se z přírody vypaří, tolik spadne, i když třeba na jiném místě. Nicméně existuje několik triků, jak odpařování zabránit nebo ho zpomalit. V kalifornském Los Angeles před několika lety přišli s novinkou, když do vodní nádrže nasypali miliony černých plastových míčků plujících na hladině jeden vedle druhého. Tvoří tak celistvou plochu, která zabraňuje slunci v odpařování většího množství vody.

Stejným způsobem můžeme uzavírat nádoby na sběr vody víky nebo je překrývat černou textilií.

Doporučil bys lidem něco speciálního?

Vím, že Češi jsou zahrádkáři a na své zahrádky si potrpí. Existuje několik věcí, které můžete pro svoje zahrádky udělat, aby je neohrožovalo sucho a aby si rostliny se suchem poradily. Předně je vhodné udržovat dobře jednotlivé záhonky, tedy čistit je od plevelu a nejlépe je vysypávat mulčovací kůrou. Když potom záhony zalijeme, půda pod mulčovací kůrou zůstane déle vlhká. Stejně tak je vhodné budovat místo klasických záhonků skalky a osadit je méně náročnými rostlinami. Ideální je kamenné podloží s utěsněnými spárami (nejlépe jílovitou půdou), aby se voda ihned nevsakovala. Poradím jeden trik. Pod rostliny na skalkách použijte voděodolnou textilií se středně řídkým vláknem, na kterou nasypeme vrstvu zeminy. Textile neublíží kořenům, ale

zabrání vsakování. Podobně můžeme postupovat při vysazování dalších méně náročných rostlin na běžné zahradě, třeba pokud vysazujeme jehličnany. V dnešní době se vyrábí textilie, které se časem sami rozkládají. Také doporučuji v době sucha pravidelně používat kultivátory a záhony okopávat, aby půda ani v suchu nebyla dlouho v „jednom stavu“. Vyschlá půda totiž utvoří při nejbližším dešti na povrchu mazivo, které neumožňuje vsakování vody do půdy, což znamená, že při vydatnějším dešti voda bezúčelně steče pryč a rostliny, trávník i půda dál trpí.

Existují nějaké zvláštní způsoby, jak ošetřit rostliny proti suchu?

Obecně nic neexistuje, rostliny prostě potřebují ke svému životu vodu, stejně jako my. Pokud nemůžeme kvůli nedostatku vody rostliny pravidelně a vydatně zalévat, doporučuje se alespoň jejich pravidelné rosení. Jedno doporučení však dát

mohu. Pokud nechcete zbytečně plýtvat vodou, je možné vybrané rostliny po určité období zakrývat k tomu určenými textiliemi a dalšími prvky. Jde o takové rostliny, které nevyžadují intenzivní sluneční světlo a naopak si libují ve stinnějším prostředí. Ty stačí obvykle zalévat méně a pokud jsou ve stínu, je jejich spotřeba vláhy minimální. Takže doporučuji na zahrádkách vytvářet co nejvíce stinných míst.

Michale, moc ti děkuji za rozhovor a doufám, že až se někdy objevíš zpátky v České republice, přijedeš se za námi podívat.

Dotazy na Michala Poláka můžete zasílat na e-mailovou schránku Přílepského zpravodaje a my je přepošleme dál.

Tomáš Hejna, redaktor,

Foto: Michal Polák a archiv autora

Na to, jak pečovat o své rostliny během sucha se můžete zeptat...

v Okrasné školce Svrkyně, prodejní zahradě Trees ve Statenicích – Černém Volu nebo ve Vodním parku Čabárna.

Vhodné zahradní doplňky můžete nejbližší nakoupit v prodejnách Baumax v Kladně nebo v Praze – Stodůlkách či prodejně Hornbach v Praze – Řepích.

Z historie klubu SK Kamýk

Loni jsem psal ve Zpravodaji o stoleté historii fotbalového klubu ve Velkých Přílepech.

Dnes bych chtěl doplnit další zajímavosti, týkající se dění v tomto klubu. Zachovala se kniha protokolů z klubových schůzí v letech 1927-1939, která je jediným zdrojem informací z této doby. V závěru článku uvádím vzpomínky některých bývalých hráčů SK Kamýk.

Z protokolní knihy SK Kamýk 1927-1939

Na počátku tohoto období klub využíval hřiště v Kamýku a občas trénoval i na pozemku pana Straky (majitele velkostatku čp. 18). Ale byly s tím problémy. Např. v roce 1927 pan Straka přislíbil, že bude „louka klubu zapůjčena vždy, kdy na ní nebude močál.“ V dalším roce se psalo, že „pan Straka nemá ještě louku posekanou.“

V listopadu 1928 byl SK Kamýk přijat do svazu ČSAF a přidělen župě středočeské. Od roku 1929 hrál své soutěžní zápasy na pronajatém hřišti u dnešní ul. Nové. Ze zápisů je patrné, že funkcionáři kladli důraz na morálku a disciplínu hráčů.

Na podzim 1928 před zápasem v Úněticích „kolega Nebeský apeluje na hráče, kteří mají hrát proti Úněticům, aby bojovali s nadšením od začátku až do konce a uhájili tak klubovní prestiž“. Také byla pořádána soutěž o klubový pozdrav, zvítězil návrh „Hip, hip, zdar“. Tímto pozdravem jsou nadále zakončeny všechny protokoly a používal se i při utkáních.

V roce 1930 kolega V. Toman „upozorňuje, by se dbalo pořádku na hřišti. Aby v pádu, že bude soudce ohrožen, byla mu dána řádná ochrana.“

Na jedné ze schůzí se schvaluje „návrh, který člen pomlouvá klub, byl bez paragonu vyloučen“. Na červencové schůzi 1933 je zbaven členství v klubu hráč I. A. mužstva Josef Schánil „z důvodů, že se pral v dresu se svým spoluhráčem.“

V září 1934 je schváleno, že „bude-li některý hráč přistižen, že pije pivo před zápasem, bude ihned svlečen z dresu.“

Na dubnové schůzi 1936 kol. Vevera oceňuje kapitána Oldřicha Trnku, že v zápase proti SK Kopanina „utrpěl zranění nad levým okem a nedbaje toho zápas ve sportovním duchu dohrál“.

Mecenáš Jaroslav Korych

Velkým fanouškem, funkcionářem a mecenášem klubu byl pan Jaroslav Korych, majitel restaurace a řeznictví. V roce

SK Kamýk 1943, fotografováno na dvoře restaurace u Korychů

1930 přistavěl ke své restauraci sál a jeho slavnostní otevření 17. srpna 1930 bylo velikou událostí. Ten den se v obci slavila pouť. Na místních vývěškách i v okolních obcích byly vylepeny plakáty, které zvaly na zápasy dorostu, starých pánů, I.B. mužstva a I.A. mužstva. Již v 8 hod. ráno startovala propagační jízda cyklistů v klubových dresech na trati Kamýk, Svrkyně, Noutonice, Lichoceves, Statenice, Černý Vůl, Horoměřice, Únětice, Kamýk. V novém sále začala v odpoledních hodinách taneční zábava za velké účasti občanů, která se protáhla dlouho přes půlnoc.

V srpnu 1936 se hrál pod protektorátem pana Korycha pohárový turnaj. Pohár daroval klubu Kralupský pivovar, který dodával panu Korychovi pivo. V neděli 9. srpna se hrály tyto zápasy: SK Kamýk-AFK Žalov 3:2, SK Klecany-SK Suchdol 3:0. Finále se hrálo následující neděli 16. srpna a SK Kamýk porazil SK Klecany 4:2 a získal pohár. Před finálovým zápasem šel průvod obcí od spolkové místnosti klubu k pomníku padlých v 1. světové válce v Kamýku, který byl odhalen v červnu tohoto roku. Slavnostní řeč u pomníku pronesl předseda klubu K. Lexa.

V tomto roce hrálo I.A. mužstvo III. třídu

a po výborných výkonech obsadilo 3. místo.

V restauraci pana Korycha byla i klubová místnost a jeho malý nákladáček často vozil fotbalisty k zápasům na hřiště soupeřů.

Z vyprávění bývalých hráčů

Fr. Šedivý se narodil v r. 1922, bydlel ve Svrkyni. Za přílepské I.A mužstvo nastoupil prvně v r. 1938, ještě mu nebylo 17 let, hrál v Přílepech do podzimu 1945, pak odešel do Děčína. Během války už pravidelně nastupoval a začal hrát v záloze s Merxbauerem a Klimentem, byli velmi mladá záloha. Hráli prý tzv. protahovačku, kdy sebrali na vlastním vápně míč a systémem rychlých přihrávek na jeden dotek se snažili přejít až k brance soupeře. Dělal v Letově v Praze, jezdil vlakem z Podmoraně. Koncem války byl Letov přestěhován na Mělník, tak tam bydlel v lágru a jezdil domů jen na neděli. Ale hrál dál, prý v této době dostával od p. Korycha po zápase balíček na cestu (maso, sýry, salámy), aby neměl hlad.

Hrávali většinou pražskou skupinu, spíš v horní polovině tabulky. Vzpomínal na

soupeře: Přední Kopanina, Horoměřice, 2 mančafy ze Suchdola, Statenice, Žižkov, Veleslavín, Žalov. Jednou hráli kladenskou skupinu a to prý bývaly tvrdé zápasy. Když hráli ve Vrapicích, kde to býval dost ostrý fotbal, došlo na konci zápasu ke rvačce. Pan Šedivý prý řekl směrem k domácím hráčům, že to začali oni, dostal se také do konfliktu a nakonec skončil na policejní stanici. Také vzpomínal, že s nimi jezdil na venkovní zápasy i fotograf a fanda, který rád skládal básničky (zřejmě to byl Eda Loos, fotograf a výčepník U Korychů). Po Vrapicích prý složil toto: „Šedivý má skvrny na hrdle, Majer ten se tvářil nevrdle, kolo mu tam rozmlátili, pumpičku mu nevrátili.“

Vyprávěl mi také **Ant. Sork** (nar. 1940): Navázal na kariéru svého otce, také Ant. Sorka (nar. 1912), který býval členem Sokola a hráčem SK Kamýk, než v roce 1944 přestoupil do Řeže. Začínal v mládežnických družstvech, ale už v 17 letech začal hrát spolu s J. Hášou a V. Dolanským i za I.A mužstvo. V té době áčko vedli pánové Motyčka a Hřib a už fungcionář i Bohouš Helásek (později

*Družstvo žáků SK
Kamýk, období
protektorátu*

*Na protější straně:
SK Kamýk 1949,
Sokol Velké Přílepy
1973 a hřiště
u ulice Nová (fungo-
valo do roku 1949)*

tragicky zahynul). Pamatuje si na dopravu na zápasy autem pana Korycha.

Z hráčů tehdejšího áčka si vzpomíná na V. Heláska, který hrával levé křídlo, na svrkyňského Milu Malého, který střílel góly z brejků, noutonického Jarouše, který působil jako dvorní nahrávač střelci gólů Slávovi Sorkovi (nar. 1928, otec pozdějšího také výborného fotbalisty Slávy Sorka, nar. 1950). Jarouš později přestoupil do Tuchoměřic. Ant. Sork st. a Václav Hájek působili i jako fotbaloví rozhodčí.

Václav Dolanský (nar. 1940): Začínal v Přílepech za žáky, kdy je trénoval Št. Šimůnek, později přešel do dorostu, ale ještě v době, kdy byl žák, takže občas hrál ve stejný den za žáky i dorost. V té době byl prý jeho vzorem pan Jarouš z Noutonic, který byl technickým hráčem, kopal desítky a byl leadrem mužstva.

Bydleli kousek od hřiště, a tak ho plně využíval. Ještě večer po tréninku si dával kolečka kolem hřiště, s pomocí táty truhláře si doma postavil maketu branky a trénoval technické kopy, které později rád zkoušel i v zápasech. Díky své dobré fyzické kondici mohl ve svých 17 letech,

kdy začal kopat za I.A. mužstvo, odehrát za den tři zápasy – dopoledne za dorost, odpoledne za rezervu a následně za I.A. mužstvo. Hrával většinou pravou spojkou, ale někdy i křídlo nebo centrforvarda. Dával dost gólů, dobře si pamatuje ty své technické, ale má v paměti Václava Valentu, který dával góly ostrými střelami.

Zmínil jsem pouze některé z hráčů, další už se mi do textu z kapacitních důvodů nevejdou. Pravidelně se s bývalými hráči klubu scházíme (teď nás trochu přibrzdil koronavirus), zaznívají historky z dění na hřišti i mimo ně, pořád se snažíme o získání dalších starých fotografií a jsme hrdi, že v obci klub SK Kamýk působil, i když my už jsme nastupovali k zápasům jako hráči Sokola Velké Přílepy.

Václav Kašek

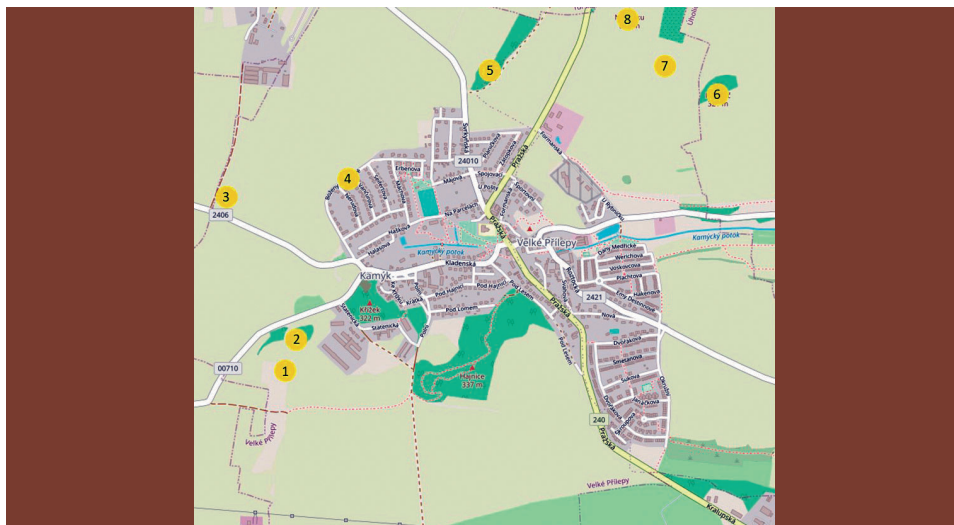
Foto: archiv autora

Vím, kde žiji

V loňském podzimním čísle jsem požádal manžele Pokrupovi, aby mi pověděli něco o pomístních názvech okolo Velkých Přílep. V pátrání jsem neustal a zeptal jsem se několika dalších obyvatel v obci. Nejvíc informací mi podali paní Marie Vichrová se svým synem a s pomocí dalších obyvatel a také katastrálních map se nyní můžeme podívat na několik dalších pomístních názvů v našem okolí.

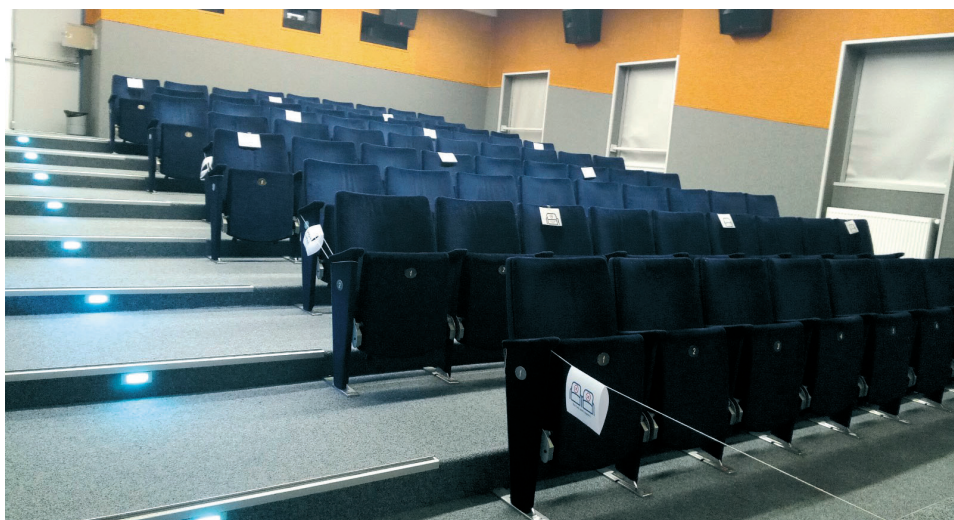
všichni velmi dobře známe, stejně jako kopec Hájnice (v mapách také Hajnice) s jeho lesem a skalami. Méně známý je však pomístní název z druhé strany obce, kde se dnes nachází ulice Boženy Němcové, Nerudova a další. Tato lokalita bývala známá podle majitele jako Strakova vrška (4). Jen o kousek dál se nachází směrem ke Svrkyni úzký pás stromů, kterému se říkalo Tejřín (5). Další háj stromů, který je dominantou

V minulém díle jsme se zmiňovali o Trinkmolcovic vrškách na konci obce ve směru k Lichocevi. Jak mne pan Vichra upozornil, správný název zní Trinkmoncovic vrška (1) a v jejich těsném sousedství se nacházejí ještě Kalinova vrška (2), která leží blíž k silnici. Nedaleko se nacházela polní cesta směrem k Noutonicím známá jako V Háčkách (3). Kamýckou skálu s křížem

okolí obce ve směru k Tursku, je v mapách zanesen jako Hřivnáč, ale říkalo se mu prý také Borek (6), tedy malý bor. Jistě pak nepřekvapí, že pole mezi tímto kopcem a silnicí na Tursko získalo pomístní název K Tursku a Na stráni (7) a jen o něco nižší vyvýšenina v blízkosti Hřivnáče se zase obecně nazývá Na Vršku (8).

Tomáš Hejna, redaktor

V minulém čísle jsme Vám slibovali mnoho kulturních akcí v naší knihovně, galerii i v prostoru CVA a také mimo naši obec pod patronací obce i různých místních spolků. Jak ale víte, vše nakonec dopadlo jinak a v době, kdy byl již Zpravodaj v tisku, byl již v podstatě neaktuální.

Například Obecní jarní ples byl zrušen doslova na poslední chvíli, tradiční zahrádkářská výroční schůze se nekonala a Klub rybářů Velké Přílepy, který chtěl oslavit své letošní výročí s našimi občany na břehu rybníka, musel vše zrušit. V galerii se měla konat zajímavá přednáška Po táborech Gulagu v Tajze, v knihovně měla proběhnout dvojpřednáška o Královské cestě v Praze a Jan Herčík s Ivo Šmoldasem a Allanem Mikuškem nás měli v CVA opět pobavit příběhy o domácích

mazlíčcích. Leč – nestalo se. A proto Vám nyní v pravidelné rubrice Kultura nepřinášíme tradiční výčet již proběhlých akcí ani reportáže z nich s výjimkou prodejní výstavy Karla Hartla (alias Charlese O'Hary), která měla 4. června, již po uvolnění přísných bezpečnostních opatření, veřejnou vernisáž s bohatým programem.

I tak mi dovolu,te, abych Vás seznámil s kulturou v naší obci. Například promítání v našem kině, přerušené nucenou karanténou, začalo opět po delší době celkem úspěšně, i když se návštěvníci museli spokojit s omezeným množstvím sedadel v sále a s předem určenými místy podle přísných pravidel Ministerstva zdravotnictví. Diváci mohli sledovat filmy Mia a bílý lev a Panství Downton (22. 5.).

! Chystané kulturní akce samozřejmě nechybí ani na léto. Sledujte proto pečlivě webové stránky obce, knihovny i facebookové stránky Přílepského zpravodaje. **!**

Když po ruce není zrcadlovka

Vystupuje pod pseudonymem Charles O'Hara, ale ve skutečnosti se jmenuje Karel Hartl. Jeho irský znějící pseudonym přitom zcela jasně naznačuje, jakým směrem se ubírá jeho zájem. Ostatně i na vernisáž se dostavil ve stylovém kiltu a nezapomněl si pozvat několik svých přátel, s nimiž hraje v kapele tradiční keltské balady z Irska a skotské vysočiny. Některé přitom mají i nové české texty a část z nich je ovlivněna folkrockovou hudbou, jednou z věcí, které má Charles O'Hara v oblibě, stejně jako historický šerm a dobrou whiskey, jak sám přiznal.

Hudba ale nebyla tím hlavním, proč jsme se v galerii v poměrně hojném počtu sešli. Všichni jsme totiž chtěli vidět především díla autora, která nyní zdobí naši galerii. A tak jsme, v uctivých rozestupech, abychom se nemuseli trápit rouškami, obdivovali jeho působivé fotoobrazy, jejichž hlavním námětem je symetrie. Zaujmu nicméně především pestrými barvami a hrou světla, kterou v nich můžeme vidět. Prostupuje z nich k divákovi skrze stromy a jejich listy, které zároveň v dílech tvoří jako protiklad světla stíny. Celek tak působí až magickým dojmem. Až se tedy půjdete na výstavu podívat, postůjte chvíli před každým fotoobrazem a nechte ho na sebe působit. Nebudete litovat.

Výstava je zájemcům dostupná každé úterý a čtvrtek od 15:00 do 19:00 hodin.

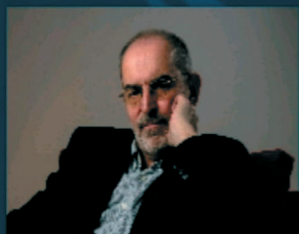

Z vernisáže výstavy Charlese O'Hary

CVA
Pražská 129 Velké Přílepy
vás zve
na

Povídání nejenom o zvířatech

účinkují

Ivo Šmoldas
spisovatel

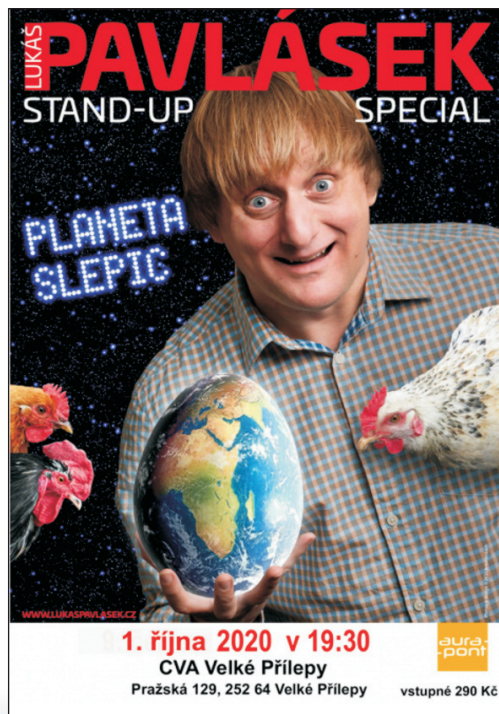
Jan Herčík
veterinář

Allan Mikušek
slovenský country zpěvák

9. 9. 2020 od 19.30

Předprodej na podatelně OÚ, tel. 220 930 535 vstupné 150 Kč

Kino

Pátek 10. 7.

- 17:00 Willy a kouzelná planeta,
- 19:00 Obchod na korze

Pátek 28. 8.

- 15:00, 17:00 Lassie se vrací,
- 19:30 Tenkrát podruhé

Pátek 18. 9.

- 15:00, 17:00 Pat a Mat – Kutilské trampoty,
- 19:00 V síti – Za školou

CVA

Středa 9. 9.

- 19:30 Povídaní nejenom o zvířatech. Doktor Jan Herčík a Ivo Šmoldas, setkání a povídaní dvou zajímavých osobností. Účinkuje slovenský country zpěvák Allan Mikušek.

Neděle 20. 9.

- 16:00 Divadlo na cestách – Kufr plný pohádek (dětské představení)

Čtvrtek 1. 10.

- 19:30 Lukáš Pavlášek – Planeta slepic

Galerie

Úterý 22. 9.

- 18:00 Vernisáž obrazů Zuzany Honsové

Knihovna

Středa 16. 9.

- 18:00 Přednáška o Královské cestě, 1. část

Středa 30. 9.

- 18:00 Přednáška o Královské cestě, 2. část

Další akce v obci

Sobota 12. 9.

- Den pro zvířata na louce u točky

Středa 16. 9.

- T-mobil běh centrem obce

Knihovna v době koronavirové

V jarním období, stejně jako v tom podzimním, bývá největší zájem o různé akce – přednášky, besedy, autorská čtení apod. I letos jsme plánovali zajímavé akce, ale nemohli jsme je uskutečnit. Co je ještě horší, nemohli jsme ani půjčovat knihy. Od 12. března měla knihovna zavřeno. Teprve v květnu jsme mohli částečně otevřít, díky přepážce mezi dveřmi, kterou zakoupil obecní úřad. Máme od něj i roušky, rukavice a dostatek dezinfekce. Jsem ráda, že teď v červnu už mohou čtenáři dovnitř a mají možnost vybírat nejen z katalogu, ale vzít knihu do ruky a prolistovat ji.

Možná vás zajímá, **co se v této době dělo v knihovně**. V místnosti s beletrií byla omítnuta vlhká čelní zeď a skříň, která je v ní umístěna. Stěhovali jsme některé

regály a samozřejmě i knihy. Více prostoru dostaly detektivky, které se těší velkému zájmu čtenářů.

Některé zastaralé a opotřebované knihy bylo třeba odepsat, vyřídit korespondenci a udělat objednávky. Každému čtenáři jsem během této doby dvakrát prodlužovala vypůjčené knihy, aby nenaběhlo zpozdění. Také jsem telefonovala všem „hříšníkům“, někteří mají knihy půjčené i mnohonásobně déle, než je v knihovním řádu. Domluvili jsme se, že jakmile uzavření knihovny skončí, přijdou a dáme vše do pořádku. Jsem zvědavá, zda slib dodrží.

Největší práci jsem měla s fotografiemi. Na výzvu v minulém Zpravodaji se přihlásil pan Peukert s nabídkou, že pomůže s we-

bovými stránkami. Také slib splnil, stránky upravil, vložil texty a hlavně doplnil fotografie, které tam chyběly od roku 2018. V té době se totiž změnily podmínky vkládání. Podívejte se na web a prohlédněte si je. Jsem moc ráda, že se najdou lidé ochotní knihovně pomoci. Poděkovat bych chtěla i paní Řezáčové, Martínkové a Holečkové, které pomáhaly s půjčováním „mezi dveřmi“.

Literární soutěž Talent, kterou vyhlašujeme každý rok, měla letos téma Žijeme se stromy. Připomínala jsem autorům prostřednictvím webu i facebooku, že soutěž běží, ale bohužel příspěvky bychom spočítali na prstech jedné ruky. Myslím, že bychom mohli vzhledem k okolnostem přijmout vaše práce i po termínu! Soutěž je letos součástí naší žádosti o grant z Malého přemyslovského měšce. Zde však také čekáme, zda porota žádost schválí.

Chtěla bych se také zeptat, zda někteří

z vás nenapsali něco o tom, jak jste trávili dobu karantény, co jste při tom zajímavého zažili, jak jste trávili volný čas, jak jste se učili, pracovali z domova, věnovali se dětem apod. Přineste nám své práce!

Pokud se týká plánů na nejbližší období, zůstaneme do konce srpna u půjčování jednou týdně, ve středu od 14:00 do 19:00 hodin. Od září se doufám vrátíme k zavedené otevírací době v pondělí a ve středu. Výstava Pražské paláce bude v knihovně do poloviny června. Pak ji vystřídá výstava environmentálních prací žáků místní ZŠ na téma Naše školní zahrada. Budete si ji moci prohlížet celé prázdniny. V září bych vás ráda pozvala na některé odložené akce a v jednání jsou i další překvapení. Sledujte prosím plakáty, webové stránky i facebook knihovny a Přílepského zpravodaje.

Jana Kouřimská

Foto: archiv knihovny

**Pátráme po jménech přílepských občanů na fotografiích pro zdokumentování záznamů pana kronikáře Kaška. Zároveň hledáme staré fotky, po naskenování je v pořádku vrátíme.
Kontakt: mlkvelkeprilepy@seznam.cz.**

Nové knihy v naší knihovně

Beletrie pro dospělé:

Keleová-Vasilková, T.

Slib

Smith, Tom R.

Dítě číslo 44

Poncarová, Jana

Podbrdské ženy

Česka, Stanislav

Případ tajemného lukostřelce

Dobrylovský, Jiří

Nevinný bratrovrah

Horáková, Naďa

Ženy na pranýři

Horáková, Naďa

Brněnské židovky

Ciprová, Oldřiška

Dívčí válka

Vyrubal, Jan

Poslední evangelium

Trbušek, Martin

Pátý kámen

Kalla, Daniel

Pandemie

Kotleta, František

Stalingrad

Beletrie pro mládež:

Grossman, Lev

Mágové (3 díly)

Shone, Rob

Tyrannosaurus

Simonová, Francis

Darebák David čaruje

Simonová, Francis

Darebák David a duchové

Pospíšilová, Zuzana

Vesmírné kameny

Naučná literatura:

Hejna, Tomáš

50 zajímavostí

Kol. aut.

Velká kniha okenních obrázků

Novák, Jan A.

Hory a kopce opředené tajemstvím

Liška, Vladimír

Posvátná místa ČR

Knebllová, Hana

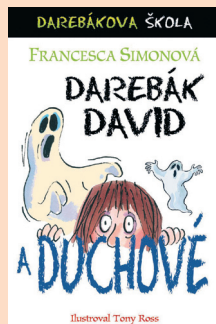
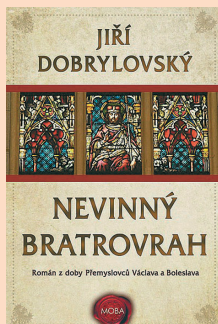
Život v českých zemích

Forť, Petr

Aby dětem chutnalo

Benzoni, Juliette

Příběhy francouzských zámků

Gratulujeme

● Osmdesátiny oslavil 5. června pan Emanuel Papírník

Dnešní jubilant se narodil nedaleko Prahy, u Jílového.

Když začínal jako vyučený elektromechanik v ČKD, poznal tam v partě mladých kluků i Karla Gotta. Pak se ovšem jejich cesty rozešly. Emanuel zakotvil na letišti a v roce 1980 koupil spolu s manželkou parcelu ve Velkých Přílepech. Na ní pak vlastnoručně postavil pro rodinu velký dům.

Pan Papírník je znám tím, že když se mu něco nezdá, řekne to pěkně nahlas. Občas rozcere i klidnou hladinu jednání obecního zastupitelstva. Ale on obvykle ví, do čeho mluví.

Sám totiž působil v zastupitelstvu obce dvě volební období a zabýval se dopravou. Ví, že není snadné prosadit dobré nápady přes hradby příkazů a byrokracie. Ale naději na přechod v horní části Pražské neztratil.

S manželkou Jaroslavou společně žijí již téměř 60 let. Starají se o rozlehlou zahradu, kde pěstují kdedo. Jeho koníčkem je stále elektronika. Vychovali dvě dcery, mají tři vnoučata a tři pravnoučata.

● Pan Václav Smíšek oslavil 14. června 85. narozeniny

Pan Smíšek pochází z rodu sedláků a mlynářů. Narodil se v blízké vsi Hole, kde rodinný statek nyní zvelebují nejmladší syn. Na měšťanku jezdil vlakem do Slaného, potom do Středokluk na zemědělskou školu. Jenže to už byla padesátá léta, děti sedláků (tzv. kulaků) neměly na vzdělání nárok, takže mladíka ze školy vyhodili. Jezdil s koňmi a na traktoru, po vojně šel do šroubárny v Libčicích, poté se živil jako klempíř a kovář v Kolči a nakonec se stal nepostradatelným v místním JZD jako traktorista, zámečník a člověk, který práci v zemědělství rozumí. Dostal se až do představenstva družstva. Uspěl v každém zaměstnání, špatnému kádrovému profilu navzdory. Lidí, kteří uměli vzít za práci, nebylo nikdy dost.

Po rozpadu prvního manželství se při pobytu v Karlových Varech seznámil s nynější ženou Bohumilou. Počátkem osmdesátých let koupili ve Velkých Přílepech parcelu a začali stavět. Sami. Nebyly cihly, nebylo vápno. Sami si odlévali tvárnice. Pan Smíšek byl

denně po práci na stavbě. K tomu oba pomáhali v hospodářství rodičů na Holi. Zvládli to za tři a půl roku, bez dluhů.

Do důchodu šel trochu předčasně, aby se mohl starat o nemocného otce. Tenkrát se žádné příspěvky na péči nevyplácely. Pan Smíšek by je stejně nechtěl, těch pět let celodenní péče o otce pocítoval jako přirozenou povinnost.

Dnes se věnuje zahradě, hodně čte, nejraději vědecké časopisy, a rozčiluje se u zpráv.

S manželkou vchovali tři děti, mají šest vnoučat. Paní Bohumila je výborná kuchařka, ale vařit prý musí jen to, co si přeje manžel. „To víte, ve všem musí být po jeho,“ říká shovívavě.

Eva Martínková

Blahopřání ke zlaté svatbě

*Společná padesátka, to je přec krásný věk.
Ruku v ruce se společně dívat na náš svět.
Jak se říká: „Je to jen zlatá svatba,“
vždyť padesát let vás nerozdělila žádná hradba!*

*Zahrádkáři Vám touto cestou přejí zdraví,
ať zahrádky krásnou úrodu Vám dají.
Pavel Zrůbecký st.*

*V červnu slaví zlatou svatbu Slávka a Josef Chalupští,
v prosinci Naďa a Miloš Pokrupovi.*

Gratulujeme!

KOSMETIKA

M A S Á Ź E

TELEFON PRO OBJEDNÁNÍ

+420 605 872 786

Adele Salon

Nechte se hýčkat ve stylovém kosmetickém salonu v Roztokách u Prahy. Občerstvení, pohodlí a relax během procedur je samozřejmostí. Užijte si čas jen pro Vás.

WWW.ADELESALON.CZ

LIDICKÁ 2240, 252 63 ROZTOKY U PRAHY

Přílepkářští senioři v čase koronaviru

*Oceňovali jsme každého,
kdo přiložil ruku k dílu*

Klub seniorů si v květnu připomněl rok svého trvání. Teprve rok, ale do společenského života obce se úspěšně včlenil. Nezlomil nás ani virus. Pravda, museli jsme se vzdát nabitého programu na jarní měsíce. Ale členové klubu byli v kontaktu, ať už mailem, telefonicky nebo opatrně přes ploty zahrádek. Zjišťovali jsme, kdo potřebuje nákupy, kdo roušky a kdo jen slovo povzbuzení. Zjistili jsme, že v naší obci na rozdíl od měst téměř nejsou

opuštění lidé v seniorském věku. „Tady je nám relativně dobře. Máme zahrádky, můžeme chodit se psem, máme sousedy. Je mi smutno z představy lidí zavřených v činžácích a panelácích,“ vystihla situaci trefně jedna naše seniorka.

Obec nás opečovávala rouškami a dezinfekcí. Prodavačky v obchodě Lenky Kettnerové nám právě tak jako Vietnamci umožňovali nákupy ve vládou vymezené době. Zjistili jsme, že v obci je možné

nakoupit vše potřebné k životu a že nemusíme podstupovat cesty autobusem do vyprodaných Lidlů. Sdělovali jsme si, kde mají droždí, kde maso a jaké dobroty nabízí nově otevřená pekárna. Vzájemně jsme se povzbuzovali a zasílali jsme si i legrácky, jimiž se hemžil internet.

Protože nikdo z nás pamětníků podobnou situaci nezažil, přemýšleli jsme o tom, co pandemie světu přinese. Kéž by to bylo trochu skromnosti, méně rozhazování za zbytečnosti a více lidské sounáležitosti. Oceňovali jsme přílepkové šičky roušek. Paní Jana Živná pro ně uháčkovala množství rozkošných košíčků, andělíčků a jiných figurek. Ocenili jsme jimi i paní prodavačky v obchůdku Lenky Kettnerové, které se statečně činí v rouškách od počátku nouzového stavu.

Opravdu moc nás potěšil Tomáš Hejna narychlo vydanou knížkou svých textů,

ktehou pod názvem Stroj času věnoval našemu seniorskému spolku a jednotlivým členům ji zdarma doručil. Bylo to skvělé povzbuzení k tomu, abychom přestali sledovat koronové zpravodajství a začetli se do zajímavých příběhů z historie světa.

Básničku o odhodlaném boji s koronavirem napsala Lída Rychnovská:

***Zničíme ho hbitě
zhyne na úbytě.
Nebudem ho žít!
Ten se bude divit!***

Dva měsíce izolace utekly, teď už chodíme každou středu cvičit a absolvovali jsme první pokoronavirový výlet na Babu, ke kostelu sv. Matěje a přes Pučálku do Horoměřic. Další výlet směřoval k rotundě v Holubicích.

Eva Martínková

***Něžné dárečky
paní Živné
přílepkovým
švadlenkám***

Krátký odpočinek

Tomášův výklad na Babě

Výlet do Holubic

Rybník opět otevřen, začíná nová sezóna

Za menší účasti a v rouškách, ale přece jen se i letos 1. května otevřel náš rybník na další sezónu. A rybáře toho letos čeká určitě hodně, například rybářské závody 22. srpna otevřené i veřejnosti s občerstvením a zábavou pro celou rodinu. Bohužel původně plánované oslavy

30. výročí Klubu rybářů Velké Přílepy musely být odloženy až na příští rok – alespoň se máme na co těšit. Rybník čekají také nutné opravy. Přejme tedy rybářům, aby se jim i letos dařilo.

Tomáš Hejna

Foto: archiv autora

Klub zahrádkářů pořádá výlet!

Vážení přátelé, rádi bychom Vás tímto pozvali na tradiční výlet pořádaný Klubem zahrádkářů. Tentokrát se 22. srpna vydáme na krásný zámek Doudleby a do jeho okolí. Pokud máte zájem, závažně se přihlaste do 31. července Nadě Pokrupové na telefonním čísle 737 946 398 nebo Slávce Chalupské na čísle 723 791 109. Peníze na dopravu a vstupné se vybírají ihned po telefonické dohodě.

Neděle věnovaná sportu

– Dětský sportovní den

Po deštivé sobotě se v neděli 21. června naštěstí počasí umoudřilo, a tak se sešel početný zástup rodičů a jejich ratolestí na našem fotbalovém hřišti. Jak se mi svěřily pořadatelky Marie Válková a Naďa Koštovalová, počasí jim téměř doslova nedávalo spát. V sobotním dešti by se totiž sotva kdo rozhodl zúčastnit některé z deseti sportovních disciplín, které zde byly připraveny. Počasí však naštěstí nezklamalo a den plný sportu a zábavy tak mohl směle začít.

Ještě před devátou hodinou, kdy měl celý sportovní den začít, bylo na hřišti poměrně plno. U registrace postávaly natěšené děti a s nadšením si přebíraly pořadová čísla a karty, kam se jim u jednotlivých sportovišť zaznamenávaly výsledky. Však šlo také o Dětský sportovní den! Nebylo důležité vyhrát, ale zúčastnit se. Překážková dráha, sprint, kop do branky nebo hod do dálky, to bylo jen několik sportovních disciplín, které si zde mohli děti vyzkoušet. Na každého čekala malá odměna, a kdo se cítil unaven, mohl se zdarma občerstvit. Jedním ze sponzorů byla společnost Kaufland, která věnovala sušenky, džusy v krabičkách a ovoce. Kromě obce Velké Přílepy a jejího sportovního výboru v čele s Naďou Koštovalovou, sportovní trenérkou a bývalou olympioničkou, patřily díky organizátorů také našemu Sokolu a fotbalovému klubu. Za stupni vítězů hlavní disciplíny, kterou byl běh na dlouhou trať, byl potom vidět velký transparent dalšího

sponzora, Středočeského krajského fotbalového svazu. Ale nepředbihejme.

Dvě hodiny bylo na trávníku fotbalového hřiště opravdu rušno, dokonce natolik, že pořadatelé museli dotiskovat karty pro soutěžící, kterých se protipředpokládaným sto padesáti sešlo na dvě stovky. Soutěžící byli sportovně naladěni a byla mezi nimi znát jak radost ze sportu samotného, tak i vzájemná zdravá sportovní rivalita. Každou chvíli bylo možné slyšet: „Já budu určitě lepší“ nebo: „Já tě porazím.“ Většinou potom následovaly povzbudivé výkřiky, fandění a přátelské podání ruky nebo poplácání po zádech. Jak řekla během uvítání Štěpánka Hilgertová, vodní slalomářka a kajakářka, která byla jedním z čestných hostů, sportovní úspěch by neměl být vydřený. A i když občas ukápnula nějaká ta slza, která snad znamenala porážku, mnohem častěji bylo na účastnících znát, že se skvěle bavili a vzájemně se podporovali.

Zajímavých hostů zde ale bylo víc, a to díky už zmíněné Nadě Koštovalové, která pozvala své kolegy oštěpaře Petra Frydrycha a tyčkaře Štěpána Janáčka. Mezi lidmi se pohybovala také Lucie Šulcová, mezinárodní fotbalová rozhodčí. Všichni čestní hosté pomáhali při našem dětském dnu u jednotlivých sportovních zastavení a kromě toho se také nechávali fotografovat s každým, kdo měl zájem. Mnoho lidí a hlavně malých závodníků si tak odneslo domů jedinečné suvenýry a vzpomínky.

Hlavní disciplínou byl běh na dlouhou trať, který se lišil svojí délkou podle jednotlivých kategorií, v nichž se běželo. Začínalo se od nejmenších dětí, kterým byly teprve tři a někdy dokonce jen dva roky! Jistě uznáte, že vítězem byl každý, kdo trasu uběhl, i když to bylo s pomocí maminky. Ale protože každý závod musí mít své

vítěze, i z této nejnižší kategorie si došli první tři vítězové pro své první sportovní medaile. Podobné to potom bylo i s ostatními kategoriemi, kterým byla postupně prodlužována dráha. První tři běžci si vždy odnesli medaile a sportovní poháry. Ty někdy znamenaly první úspěchy ve sportu a někdy už další ocenění do rozrůstající se sbírky. Nejstarší ročníky nakonec obíhaly celé naše fotbalové hřiště dvakrát dokola. Zatímco rodiče skandovali a fandili, aby tak vytvořili co nejlepší atmosféru, mladší sourozenci a kamarádi si dokonce některé části trati se svými staršími vrstevníky oběhli.

Slavnostní vyhlášení výsledků bylo skutečně důstojnou událostí, při které pomáhali i čestní hosté. Někteří se dokonce s vítězi nechali i vyfotit. A protože na místě bylo i mnoho rodičů, kteří si chtěli užít trochu toho sportu, předvedli se jak tatínci a strejdové, tak i maminky v závěrečném běhu. Těm ale byl odměnou už jen obdiv jejich dětí a radost ze společného dne na čerstvém vzduchu s čerstvým pohybem k tomu.

„Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se.“ To se ozývalo z mikrofону, kterým po většinu doby konání promlouvala k divákům paní Marie Válková. A byla to pravda. Každý, kdo si udělal čas a přišel si zasoutěžit, byl vítězem. A protože i letošní celková atmosféra se skutečně vydařila, Dětský sportovní den ve Velkých Přílepech můžeme připočítat k letošním úspěšným akcím, na které budeme ještě dlouho vzpomínat.

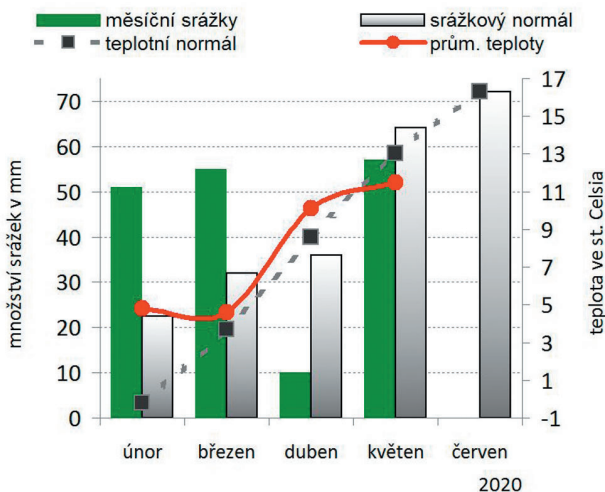
Další fotografie z akce naleznete na facebookových stránkách Přílepského zpravodaje.

Rouška a čistší vzduch

Nouzový stav, omezení pohybu, zavření naší hospody a řadu dalších regulací přinesla pandemie koronaviru. V záplavě negativních zpráv se objevila i jedna pozitivní. Vzduch našich měst a vesnic se v důsledku poklesu dopravní zátěže pročistil. Podle měření obsahoval v průměru o 13 % méně škodlivin, než je obvyklé. Co naplat, toho jsme se, za povinně nasazenou rouškou, příliš nadechnout nemohli. Zatou vývoj počasí k přehlednutí nebyl a opět přepisoval rekordní záznamy. Zima byla v podstatě bez sněhu, respektive dvoucentimetrová vrstva sněhu na ruzyňském letišti se stala vůbec nejnižší hodnotou v průběhu všech zim sledovaných místní meteorologickou stanicí. V naší obci nebyl k vidění ani 1 cm. Neobvykle teplé zimní měsíce leden a únor překonal březen. Překvapivě byl chladnější. A co víc – nejnižší teplota vzduchu byla naměřena až na jeho konci a také začátkem dubna (ve Velkých Přílepech -8 °C), tedy mimo období klimatologické zimy. Nic zajímavého, namítnete. A máte pravdu, v jiných letech mrzlo více, ale v těch opravdu zimních měsících. A v tom je problém. Od roku 2014 pozorujeme nárůst průměrné měsíční teploty vzduchu, a naopak pokles úhrnu srážek. Teplota narůstá již od počátečních měsíců roku a v důsledku toho vegetace přesouvá

Kombinovaný graf množství srážek a průměrných měsíčních teplot vzduchu ve Velkých Přílepech

různé fenologické fáze (např. fázi kvetení) do ranějších období. Takto předčasně kvetení může být negativně postiženo mrazem, třeba až v průběhu května. A potom tu máme přetrvávající a zvýrazňující se půdní sucho. Přejme si do budoucna, až definitivně odložíme roušky, aby nám zůstal ten čistší vzduch. Ten jsme, na rozdíl od jeho teploty, ovlivnit v náš prospěch částečně dokázali.

Obvyklý graf srážek a teploty vzduchu je na facebookových stránkách obce. Ukazuje, že ve Velkých Přílepech byl březen chladnější než únor, přesto se stal teplotně nadprůměrným. V dubnu téměř nepršelo a květen, stejně jako loni, teplé dny nepřinesl.

Vyjděte si za zvířátky do Zájezdu

Pouhých dva a půl hektaru plochy v Zájezdu má skutečně neobyčejnou atmosféru. Od roku 1998 se zde totiž nachází malá zoologická zahrada, přístupná veřejnosti až od roku 2009. Nečekejte sice žádné velké atrakce, jako jsou gorily, bílí tygři nebo sloni, nicméně i zde můžete vy, a především vaše malé ratolesti, pozorovat kolem sto druhů zvířat. A většina z nich je přitom exotického původu. Najdete zde velbloudy a lamy, klokany a papoušky, ale co je vůbec nejoblíbenější – opičky, lemury a surikaty. Nad pozorováním jejich dovádění jistě strávíte mnoho času. V zoo je také největší veřejně přístupný chov chameleonů na světě a během prohlídky vám může na hlavě přistát i roz dováděná veverka.

Zoo je připravena i na nejmenší. Součástí je dětský koutek se zvířaty, kterým tu

dominuje největší králičí druh na světě. Když k tomu přidáte ostatní domácí zvířata a dětské hřiště, nebude se chtít vašim dětem odejít. Na své si ale přijdou i rodiče. Je zde občerstvení, pikniková louka, komentované krmění zvířat a často se zde pořádají doprovodné programy. Vstupné pro dospělého je za

100 Kč, pro děti a seniory za 75 Kč a pro rodinu (2+3) 300 Kč. Otevřeno je každý den od 9 do 18 hodin.

Do Zájezdu můžete dojet autem přes Okoř a Libochovičky, parkoviště je hned před areálem, ale opravdový zážitek je dojít si do zooparku od nás z Velkých Přílepek pěšky. Stačí se vydat po známé cestě na Okoř a odtud pokračovat po modré značce na Libochovičky. Odtud je to po zelené značce do Zájezdu jenom kousek. Pěkná je také cesta přes Číčovice, kam z Okoře dojdeme po červené značce. Můžeme se podívat na zdejší barokní kapli Nalezení sv. Kříže a potom pokračovat po žluté až na rozcestí Za Hájem, které se nachází téměř na okraji Zájezdu. Obě trasy jsou přibližně 9 kilometrů dlouhé a zpátky stačí dojít do Okoře, kde můžete nastoupit na autobus domů.

Jedte si zarelaxovat

Vyrazit dopoledne autem a strávit nádherný den v přírodě obklopeni nádhernou přírodou, vodou a především spoustou vodních živočichů, abyste se vrátili odpoledne příjemně unaveni z nádherně prožitého dne. To vám nabízí Vodní park Čabárna jen pár kilometrů od Kladna a od Brandýska. Jádrem je zdejší záchranná stanice Aves a Centrum ekologické výchovy. Důležitý je však samotný přírodní park. Je zasazen do krásné parkové zeleně připomínající japonské zahrady, kde narážíte na mnoho okrasných prvků. Celým areálem vás provede naučná stezka, která seznamuje se zde žijícími vodními živočichy a rostlinami. Jedním z hlavních zdejších projektů je dlouholetý chov japonských kaprů KOI.

Nudit se zde rozhodně nebudete. Vodní park nabízí příjemné posezení a občerstvení, je zde možné piknikovat a zájemce o přírodu jistě potěší ptačí pozorovatelna nebo řada umělých jezírek, kde žijí nejrůznější obojživelníci a želvy. Budete-li mít štěstí, potkáte i v okolí

volně žijící druhy zvířat nebo zahlédnete černé labutě. Budete-li mít zájem, můžete si odtud dokonce něco odvézt. Kromě propagačních předmětů si můžete třeba koupit vodní rostlinu, kapra KOI do vlastního jezírka nebo si zde můžete zaplatit povolení k rybolovu běžných kaprů.

Provoz areálu není závislý na jeho návštěvnících, nicméně i tak si budete muset za vstup zaplatit. Jde ale skutečně jen o symbolický poplatek. Cena za dospělého je 20 Kč, děti do tří let jsou zdarma a děti od čtyř do patnácti zaplatí 15 Kč. Do areálu smí i psi. Cena za pět hodin rybolovu je 100 Kč a týdenní permanentka vás vyjde na 600 Kč. Podrobnosti o podmínkách naleznete na webových stránkách www.cabarna.cz.

Nejpohodlnější je cesta autem, ovšem jsou zde i jiné možnosti, například dojet vlakem z Kladna do zastávky ve Vrapicích nebo Brandýsku a udělat si vycházku pěšky. Přímě před areálem také staví autobusy, které jezdí na trase Kladno – Kralupy nad Vltavou.

*Vodní park Čabárna
je nádherné místo
k odpočinku*

Přílepák a Přílepanda

Jak maminka vyprávěla o Bílé paní

Celý den byli Přílepák s Přílepandou venku na hřišti a proháněli se na kolech se svými kamarády, se kterými se dlouho neviděli. Není divu, že když se vrátili za maminkou, byli oba už pořádně unavení. Dostali tak večeři, vyčistili si zuby a hned jak se převlékli do svých pyžamek, zahнала je maminka do postýlek.

„Mami, budeš nám něco vyprávět?“ prosil Přílepák, zatímco maminka ukládala jeho sestřičku.

„Ano, mámi, povídej nám něco na dobrou noc,“ přidala se i Přílepanda.

„Vy toho dneska ještě nemáte dost?“ usmála se maminka. „Tak dobře, ale jen jednu pohádku, ano?“

„Jojo,“ kývali sourozenci nadšeně a přitáhli si peřinky až po bradu.

„No a o čem byste dneska chtěli vyprávět?“

Chvilí bylo ticho, ale potom se Přílepanda rozpomněla a skoro zakřičela: „O Bílé paní!“ a Přílepák s ní nadšeně souhlasil.

„A není to na vás trochu moc strašidelné? Vždyť víte, že to nedopadne dobře.“

„To nevdá,“ řekl Přílepák a pořádně se zachumlal.

Maminka se posadila na postel k Přílepákovi a začala vyprávět.

„Bylo, nebylo, kdysi žil na Okoři jeden rytíř a ten měl moc krásnou dceru. Otec ji chtěl oženit za někoho bohatého, ale ať se snažil sebevíc, i když zval ty nejjudatnější rytíře a nejhezčí prince, jeho dcera si nikoho pořádně nechťela vzít. Její tatínek už byl

z toho nešťastný, a tak nechal poslat pro čarodějnici, aby mu poradila.

Čarodějnice sebou měla svůj kotel a když se do něj zadívala, tak řekla:

Můj pane, vaše dcera si nevezme nikoho z princů ani rytířů, kteří sem za ní jezdí, protože už zamilovaná je. Miluje jednoho mladého mlynáře a právě teď je s ním kousek od tvého hradu.

Rytíř se rozzlobil, čarodějnici nechal vyhnat, ale protože jeho dcera byla opravdu na vyjíždce, rozhodl se za ní vyrazit, aby se sám přesvědčil. Sedl tedy na koně a jel kolem hradu do údolí k mlýnu. Nedaleko z koně seskočil a pomalu se kradl k vrbám, kde uviděl koně své dcery. Tam byli schovaní pod větvemi Juliana a mladý mlynář, drželi se za ruku a zrovna si dávali polibek. V tu chvíli se rytíř rozzlobil, vtrhl mezi oba mladé lidi a dceru donutil vrátit se na hrad. Tam ji uvěznil do vysoké věže.

Vezmeš si toho, koho ti sem přivedu a na mlynáře zapomeň! křičel na ni a zamkl za sebou dveře.

Juliana byla nešťastná, rozbřečela se a proplakala celé dny. Najednou kdosi zapísal na píšťalku pod jejím oknem. Juliana se podívala a pod věží uviděla svého milého.

Dnes večer přinesu žebřík a ujedeme spolu, řekl mlynář a utíkal od hradu, aby ho nikdo neviděl. Juliana byla rázem veselá a těšila se na noc.

Její milý opravdu přišel a pomohl Julianě utéct. Oba potom nasedli na koně a vyrazili spolu daleko od hradu a od Julianina otce,

aby spolu žili šťastně až do smrti. Jenomže rytíř v tu chvíli soudil čarodějnici a chtěl ji vyhnat za její věštbu. Ta se rozčílila, a tak rytíři řekla:

Tvoje dcera, rytíři, právě ujíždí se svým milým tam, kde zapadá slunce. Pokud ji necháš, už ji nikdy neuvidíš. Ale pokud ji přivedeš zpět, bude tu už na věky.

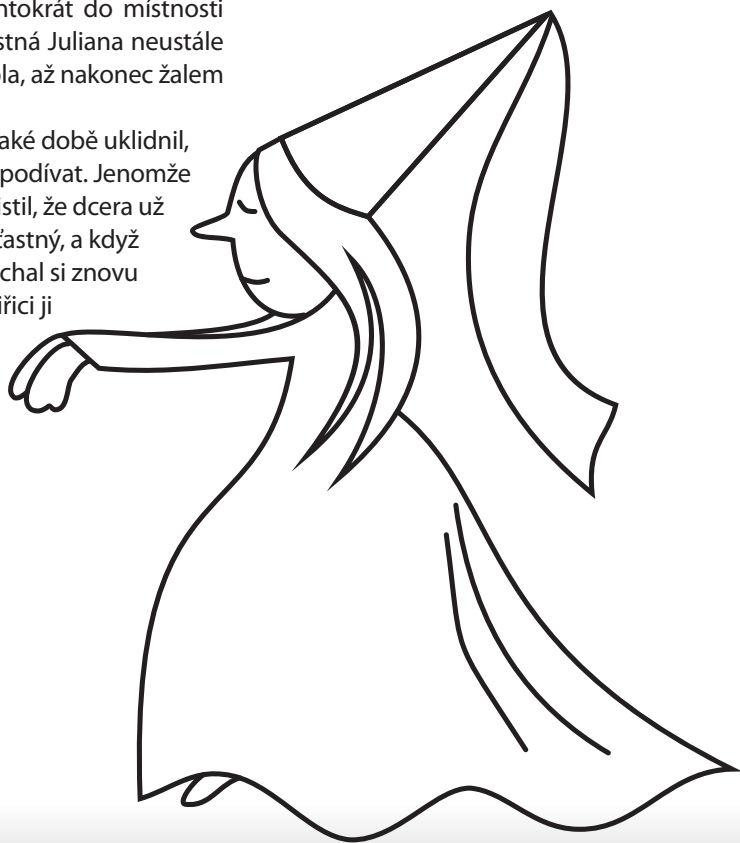
Rozzlobený rytíř nechal čarodějnici vyhnat a sám se rozjel směrem, kterým mu řekla. Dceru i s mlynářem dohonil kousek od hradu, kde odpočívali. A byl tak rozzlobený, že mladého mlynáře na místě zabil. Dceru potom odvezl zpátky na hrad a nechal ji zavřít, tentokrát do místnosti bez oken. Tam nešťastná Juliana neustále plakala a slábla a slábla, až nakonec žalem zemřela.

Když se rytíř po nějaké době uklidnil, šel se za svojí dcerou podívat. Jenomže když přišel dovnitř, zjistil, že dcera už nežije. Byl z toho nešťastný, a když ji uložil do hrobky, nechal si znovu zavolat čarodějnici. Biřici ji přivedli a žalem chřadnoucí rytíř se jí zeptal, proč ho za dcerou poslala, když věděla, že zemře.

Já ti ale věštila, že tu s tebou bude už napořád. A tak ji tu budeš ode dneška vídat po nocích. Bude tu bloudit, dokud se znovu nezamiluje.

A jak řekla, tak se i stalo. Od té doby bloudí po Okoři krásná Juliana jako nešťastná Bílá paní a čeká, dokud se znovu nezamiluje.“

Maminka dovyprávěla a viděla, že Přílepanda zatím spokojeně usnula a Přílepák už k tomu nemá daleko. A tak jim dala oběma pusy na čelo, zhasnula a nechala je, aby se v klidu vyspali.

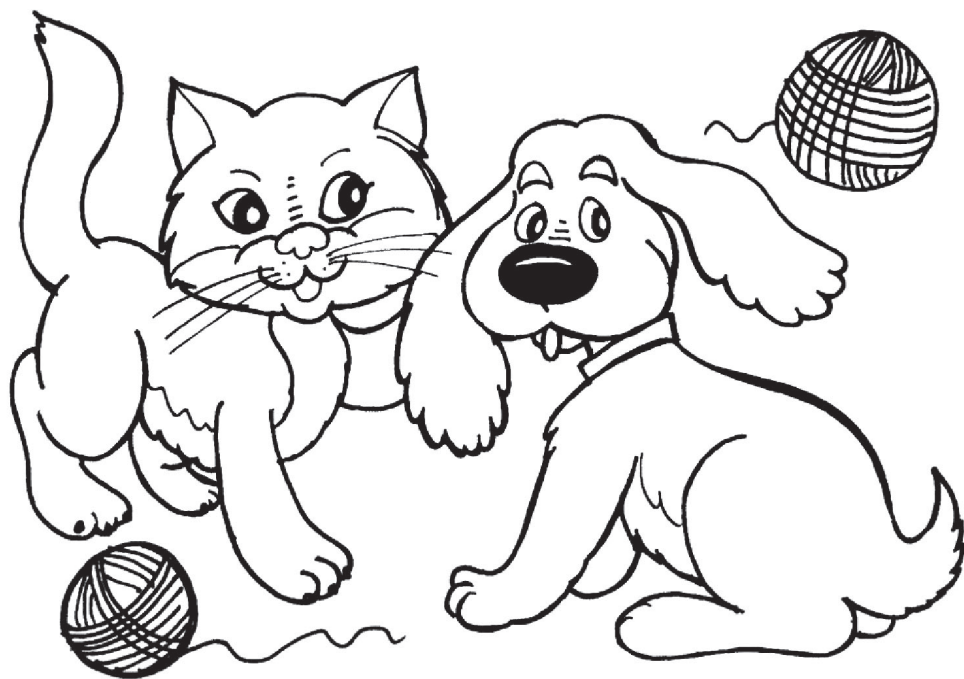
Drahé děti,

v minulém čísle jste měli vybarvit Velikonočního Zajíčka a mohli jste tak vyhrát hezkou knížku.

Obrázky nám zaslali **Lucka Krivda** (4 roky) a **Barborka Kučerová**.

Oběma posíláme knížky.

V tomto čísle jsme pro Vás připravili další omalovánku. Své výtvary posílejte e-mailem na **zpravodaj@velke-přilepy.cz** a za odměnu získáte dobrodružný komiks!

Informační čtvrtletník pro občany obce Velké Přílepy

MK CT 225 56

Vydává obec Velké Přílepy.

Pražská 162, Velké Přílepy 252 64

Náklad: 1300 výtisků

Datum vydání: 26. června 2020

Uzávěrka příštího čísla: 30. srpna 2020

Odpovědný redaktor:

Tomáš Hejna

Mobil: 721 014 343

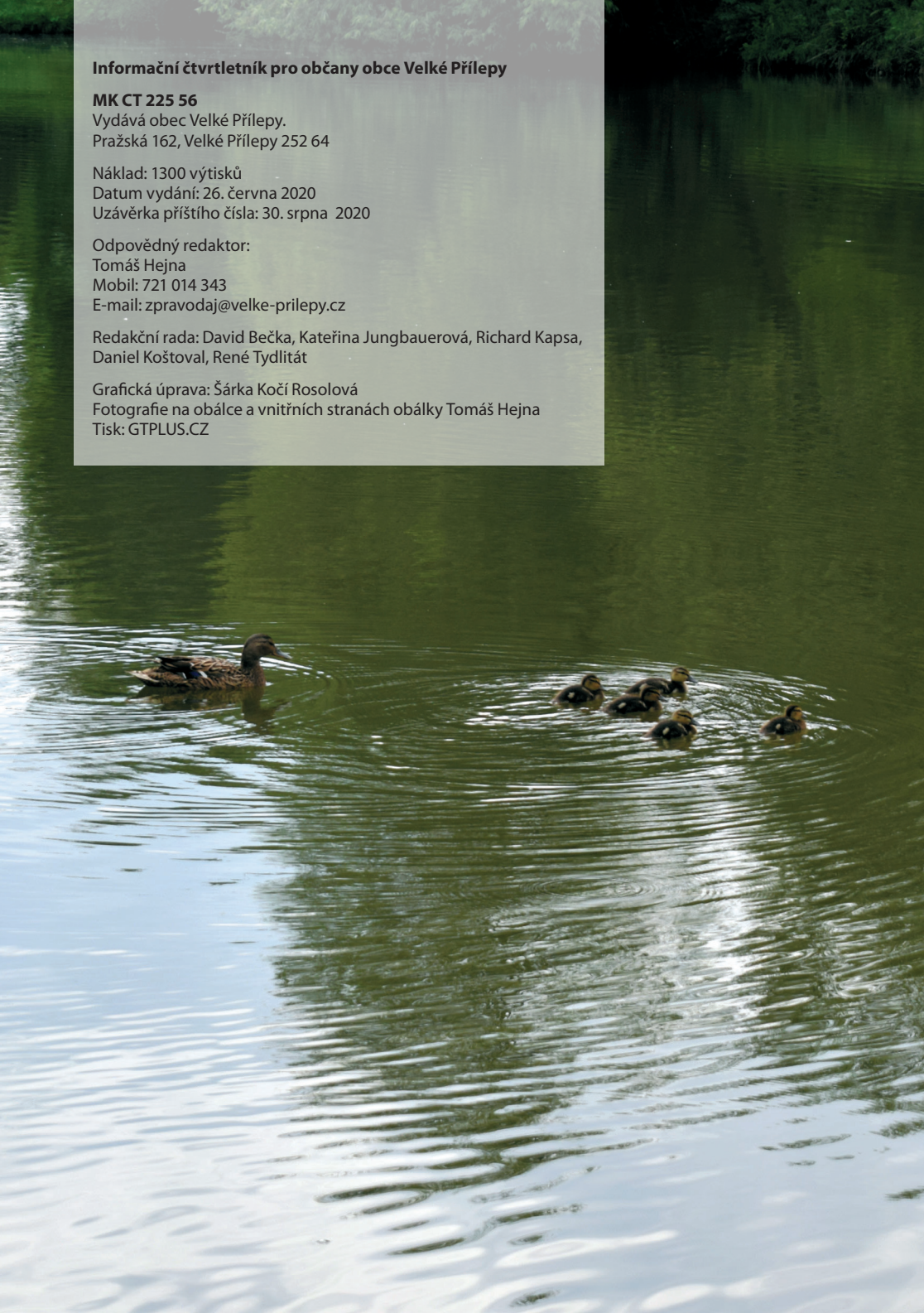
E-mail: zpravodaj@velke-prilepy.cz

Redakční rada: David Bečka, Kateřina Jungbauerová, Richard Kapsa,
Daniel Koštoval, René Tydlitát

Grafická úprava: Šárka Kočí Rosolová

Fotografie na obálce a vnitřních stranách obálky Tomáš Hejna

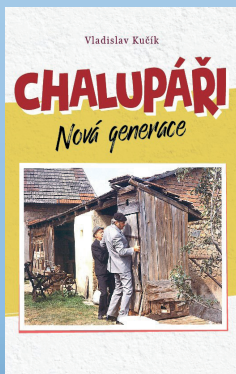
Tisk: GTPLUS.CZ

OLYMPIA

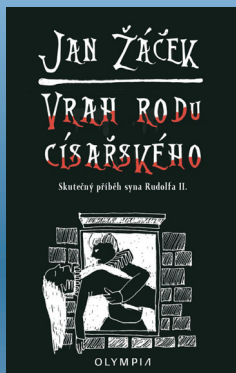
Stále s vámi

Volné pokračování slavného českého seriálu začíná o desítky let později než jsme se s našimi hrdiny rozloučili. Jejich potomci z nové generace již řeší zcela jiné problémy, ovšem se stejným naturelem! Kniha plná zábavy vás vtáhne do děje a ukáže vám, že je pořád čemu se smát!

Původní cena: 329,-

Cena pro Vás: 229,-

Juan de Austria měl všechny předpoklady stát se velkým válečníkem a snad i panovníkem. Jenomže tento syn Rudolfa II. a jeho milenky Kateřiny Stradové nakonec dopadl úplně jinak. Projevila se u něj duševní choroba, kterou nejspíš zdědil po svém otci, a která se u něj projevila v plné míře. Nebál se zabíjet, miloval krev a nakonec dospěl k obcování s mrtvými milenkami. Přečtěte si jeho skutečný příběh v historickém románu Jana Žáčka.

Původní cena: 289,-

Cena pro Vás: 189,-

Jaká byla Lukrécia Borgia? Byl William Shakespeare jen velkým podvodníkem? Kdo byla Marie Thérèse? Jaká byla tajemství Lawrence z Arábie? A byl slavný Robert Capa jen velmi mazaný falsifikátor? Petr Vokáč, známý autor literatury faktu, přináší ve své knize řadu historických příběhů, které běžný čtenář často nezná, nebo nepátrá po jejich skutečném pozadí. Nahlédněte s ním do zákulisí historie.

Původní cena: 249,- Cena pro Vás: 199,-

Rozvoz knih po Velkých Přílepech a okolí **zdarma!** Objednávejte na olysklad@volny.cz nebo na telefonním čísle 721 014 343. Další knihy hledejte na www.iolympia.cz